

Innehåll

Innehåll	1
1 SKRIFTLÄSNINGAR	6
Advent	6
Jultiden	7
Tiden under året	9
Fastan	13
Påsktiden	15
Högtider och fester	17
1 januari	17
6 januari	17
19 mars	18
25 mars	18
24 juni	19
29 juni	20
15 augusti	20
14 september	21
29 september	21
1 november	22
8 december	22
25 december	23
27 december	24
Rörliga sön- och heldagar	25
Kristi Uppståndelse	25

Kristi Himmelsfärdsdag	25
Pingstdagen	26
Heliga Trefaldighets Dag	26
Kristi Kropps och Blods Högtid	27
Kristi Kropps och Blods Högtid (Procession)	27
Jesu heliga hjärtas dag	28
Kristus Konungens dag	28
Den heliga Familjen	29
Högtider relaterade till Opus Dei	30
9 Januari	30
14 februari	30
28 mars	31
23 april	32
26 juni	32
2 oktober	33
6 oktober	33
28 november	34
Prelatens årsdagar	35
Andra årsdagar	37
Årsdagen av Påvens val	37
2 BÖNER OCH LITURGISKA SÅNGER	38
Te Deum	38
Gloria	45
Credo	48
Adoro te devote	53
Trisagium Angelicum	56
Veni Creator	58
3 DEN SAKRAMENTALA VÄLSIGNELSENS STRUKTUR	61
4 MARIA-ANTIFONER	64
Salve (enkel)	64

Salve (högtidlig)	67
Alma Redemptoris Mater. Advent och Jultiden	68
Ave Regina Cælorum. Fastetiden	73
Regina Cæli. Påsktiden	76
5 ANDAKT MED DET HELIGA KORSETS RELIK	79
6 ANDAKT MED DEN HELIGE JOSEMARIAS RELIK	82
Veneración de una reliquia	86
Exposición y bendición con la reliquia	86
Veneración de la reliquia	88
Veneración a continuación de la Santa Misa	89
7 KOMMUNIONUTDELNING TILL DE SJUKA	90
8 KOMMUNIONUTDELNING UTANFÖR MÄSSAN	94
9 PRECES	98
10 BÖN FÖR DE AVLIDNA	101
11 BENDICIÓN EUCARÍSTICA	104
12 TEXTOS PARA PROCLAMAR Y MEDITAR ANTE EL SANTÍSSIMO SACRAMENTO	107
Adviento	107
Navidad	109
Tiempo ordinario	111
Cuaresma	117
Tiempo pascual	119
Solemnidades y fiestas	122
1 de enero	122
6 de enero	122
19 de marzo	123

25 de marzo	123
24 de junio	124
29 de junio	124
15 de agosto	125
14 de septiembre	125
29 de septiembre	126
1 de noviembre	126
8 de diciembre	127
25 de diciembre	128
27 de diciembre	128
Celebraciones movibles	130
Resurrección del Señor	130
Ascensión del Señor	130
Pentecostés	131
Santísima Trinidad	131
Santísimo Cuerpo y Sangre de Cristo	132
Sagrado Corazón de Jesús	133
Jesucristo, rey del universo	133
La sagrada familia	134
Aniversarios del Opus Dei	135
9 de enero	135
14 de febrero	135
28 de marzo	136
23 de abril	137
26 de junio	137
2 de octubre	138
6 de octubre	139
28 de noviembre	139
Aniversarios del Prelado	141
Otros aniversarios	143
Elección del Romano Pontífice	143

SKRIFTLÄSNINGAR

ADVENT

Ur profeten Jesajas bok

45, 6b-8

Jag är Herren och eljest ingen, jag som danar ljuset och skapar mörkret, jag som ger lyckan och skapar olyckan. Jag, Herren, är den som gör allt detta.

Dryp, ni himlar därovan, och må skyarna låta rättfärdighet strömma ned. Må jorden öppna sig, och må dess frukt bli frälsning.

Rättfärdighet må den också låta växa upp. Jag, Herren, skapar detta.

Ur profeten Jeremias bok

23, 5-6

Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall låta en rättfärdig avkomling uppstå åt David.

Han skall regera som konung och ha framgång, och han skall skaffa rätt och rättfärdighet på jorden. I hans dagar skall Juda bli frälst och Israel bo i trygghet.

Och detta skall vara det namn han skall få: Herren vår rättfärdighet.

Ur Paulus brev till de kristna i Filippi

4, 4-7

Bröder, gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er.

Låt alla människor se hur fördragsamma ni är. Herren är nära.

Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningsar.

Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

JULTIDEN

Ur Evangeliet enligt Lukas

2, 8-12.16

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran.

Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket.

I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."

De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban.

Ur Paulus brev till de kristna i Galatien

4, 4-7

Bröder, när tiden var inne sände Gud sin son, född av en kvinna och född att stå under lagen, för att han skulle friköpa dem som står under lagen och vi få söners rätt.

Och eftersom ni är söner, har Gud sänt sin sons ande in i vårt hjärta, och den ropar: "Abba! Fader!"

Alltså är du inte längre slav, utan son. Och är du son, har Gud också gjort dig till arvtagare.

Ur Paulus brev till de kristna i Filippi

2, 6-11

Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss.

När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors.

Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Ur Paulus brev till Titus

2, 11-14

Kära bröder, Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor.

Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår store gud och frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet.

Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.

TIDEN UNDER ÅRET

Ur Evangeliet enligt Matteus

6, 25-32

Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna?

Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de?

Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte.

Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga?

Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss?

Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta.

Ur Evangeliet enligt Lukas

22, 14-20

När stunden var inne, lade han sig till bords tillsammans med apostlarna. Han sade till dem: "Hur har jag inte längtat efter att få äta denna påskmåltid med er, innan mitt lidande börjar.

Jag säger er: jag kommer inte att äta den igen förrän den får sin fullkomning i Guds rike." Man räckte honom en bägare, och han tackade Gud och sade: "Ta detta och dela det mellan er.

Jag säger er: från denna stund skall jag inte dricka av det som vinstocken ger förrän Guds rike har kommit."

Sedan tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Detta är min kropp som blir offrad för er. Gör detta till minne av mig."

Efter måltiden tog han på samma sätt bägaren och sade: "Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod, som blir utgjutet för er."

Ur Evangeliet enligt Johannes

6, 51-58

"Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva."

Judarna började då tvista med varandra om hur han kunde ge dem sitt kött att äta. Jesus svarade: "Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, äger ni inte livet."

Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen.

Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.

Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig.

Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet."

Ur Evangeliet enligt Johannes

14, 23-27

Jesus svarade: Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

Den som inte älskar mig bevarar inte mina ord. Men ordet som ni har hört kommer inte från mig utan från Fadern som har sänt mig.

Detta har jag sagt er, medan jag är kvar hos er.

Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.

Ur Paulus första brev till Korintierna

10, 16-17

Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med Kristi kropp?

Eftersom brödet är ett enda, är vi –fast många– en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd.

Ur Paulus första brev till Korintierna

11, 23-26

Jag har själv tagit emot från Herren det som jag har fört vidare till er: Den natten då herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och sade:

”Detta är min kropp som offras för er. Gör detta till minne av mig.”

Likaså tog han bägaren efter måltiden och sade: ”Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.”

Var gång ni äter det brödet och dricker den bägaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer.

Ur Johannes första brev

5, 4-8

Eftersom alla som är födda av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro.

Vem kan besegra världen utom den som tror att Jesus är Guds son?

Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus. Inte bara med vattnet utan med både vattnet och blodet. Och Anden är den som vittnar, ty Anden är sanningen. Det är tre som vittnar:

Anden, vattnet och blodet, och dessa tre är samstämmiga.

Ur Johannes Uppenbarelse

7, 9-12

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer.

Och de ropade med hög röst: "Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet."

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade:

"Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen."

FASTAN

Ur femte Moseboken

8, 2-3.14b-16a

Vid den tiden talade Mose till folket:

Och du skall komma ihåg allt som har skett på den väg Herren, din Gud, nu i fyrtio år har låtit dig vandra i öknen, för att tukta dig och pröva dig, så att han kunde få kännedom om vad som var i ditt hjärta: om du ville hålla hans bud eller inte.

Ja, han tuktade dig och lät dig hungra, och han gav dig manna att äta, en mat som du förut inte visste om och som inte heller dina fäder visste om, för att han skulle lära dig förstå att människan lever inte endast av bröd utan att hon lever av allt det som utgår av Herrens mun.

Då må ditt hjärta inte bli högmodigt, så att du glömmmer Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur träldomshuset, och som har lett dig genom den stora och fruktansvärda öknen, bland giftiga ormar och skorpioner, över förtorkad mark, där inget vatten fanns, och som där lät vatten komma ut ur den hårda klippan åt dig och som gav dig manna att äta i öknen, en mat som dina fäder inte visste om.

Ur första Kungaboken

19, 4-8

Elia gick ut i öknen en dagsresa. Där satte han sig under en ginstbuske. Och han önskade sig döden och sade: "Det är nog. Ta nu mitt liv, Herre, ty jag är inte förmer än mina fäder."

Därefter lade han sig att sova under en ginstbuske. Men se, då rörde en ängel vid honom och sade till honom: "Stig upp och ät."

När han då såg upp, fick han vid sin huvudgård se ett bröd, sådant som bakas på glödande stenar, och ett krus med vatten.

Och han åt och drack och lade sig åter ned. Men Herrens ängel rörde åter vid honom, för andra gången, och sade: "Stig upp och ät, ty annars blir vägen för lång för dig."

Då steg han upp och åt och drack och gick så, styrkt av maten, i fyrtio dagar och fyrtio nätter ända till Guds berg Horeb.

Ur Evangeliet enligt Johannes

6, 26-29

Vid den tiden, svarade Jesus:

"Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta.

Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill."

De frågade då: "Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?"

Jesus svarade: "Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt."

Ur Evangeliet enligt Johannes

6, 30-35

Vid den tiden, sade folket till Jesus:

"Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra?"

Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta."

Jesus svarade: "Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv."

De bad honom då: "Herre, ge oss alltid det brödet."

Jesus svarade: "Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.

PÅSKTIDEN

Ur Evangeliet enligt Lukas

24, 13-16.28-34

Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus.

De talade med varandra om allt det som hade hänt.

Medan de gick där och samtalade och diskuterade, kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: "Stanna hos oss. Det börjar bli kväll, och dagen är snart slut." Då följde han med in och stannade hos dem.

När han sedan låg till bords med dem, tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem.

Då öppnades deras ögon, och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?"

De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: "Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon."

Ur Evangeliet enligt Johannes

20, 19-21

På kvällen samma dag, den första i veckan, satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna.

Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid åt er alla." Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren.

Jesus sade till dem igen: "Frid åt er alla. Som Fadern har sänt mig sänder jag er."

Ur Evangeliet enligt Johannes**20, 26-29**

En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: "Frid åt er alla."

Därefter sade han till Tomas: "Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!"

Då svarade Tomas: "Min Herre och min Gud."

Jesus sade till honom: "Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror."

Ur Apostlagärningarna**2, 42-47**

De deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna.

Alla människor bävade: många under och tecken gjordes genom apostlarna. De troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt.

De sålde allt vad de ägde och hade och delade ut åt alla, efter vars och ens behov. De höll samman och möttes varje dag troget i templet, och i hemmen bröt de brödet och höll måltid med varandra i jublande, uppriktig glädje.

De prisade Gud och var omtyckta av hela folket. Och Herren lät var dag nya människor bli frälsta och förena sig med dem.

Ur Apostlagärningarna**2, 42; 4, 32-33**

De deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna.

Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt.

Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om att herren Jesus hade uppstått, och de fick alla riklig del av Guds nåd.

HÖGTIDER OCH FESTER SOM INGÅR I DEN ROMERSKA KALENDERN

1 JANUARI

GUDS HELIGA MODER MARIA

Ur Evangeliet enligt Lukas

2, 16-20

Vid den tiden, skyndade de i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban.

När de hade sett det, berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade.

Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det.

Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

6 JANUARI

EPIFANIA - HERRENS UPPENBARELSE

Ur Evangeliet enligt Matteus

2, 1-2.7-11

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid, kom några österländska stjärntydare till Jerusalem och frågade:

”Var finns judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.”

Då kallade Herodes i hemlighet till sig stjärntydarna och förhörde sig noga om hur länge stjärnan hade varit synlig.

Sedan skickade han dem till Betlehem. ”Bege er dit och ta noga reda på allt om barnet”, sade han, ”och underrätta mig när ni har hittat honom, så att också jag kan komma dit och hylla honom.”

Efter att ha lyssnat till kungen gav de sig i väg, och stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem, tills den slutligen stannade över den plats där barnet var. När de såg stjärnan, fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra.

19 MARS

S:T JOSEF, JUNGFRU MARIAS BRUDGUM

Ur första Moseboken

41, 55-57

Vid den tiden, när hela Egyptens land började hungra och folket ropade till Farao efter bröd, sade Farao till alla egyptier: "Gå till Josef, och gör vad han säger er."

När nu alltså hungersnöd var över hela landet, öppnade Josef alla förrådshus och sålde säd åt egyptierna. Men hungersnöden blev allt större i Egyptens land.

Och från alla länder kom man till Josef i Egypten för att köpa säd, ty hungersnöden blev allt större i alla länder.

25 MARS

HERRENS BEBÅDELSE - MARIE BEBÅDELSE DAG

Ur Evangeliet enligt Johannes

1, 1-5.9-14

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud.

Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus.

Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen.

Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom.

Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE

Ur Evangeliet enligt Johannes

1, 35 - 39

Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar.

När Jesus kom gående, såg Johannes på honom och sade: "Där är Guds lamm."

De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus.

Jesus vände sig om, och då han såg att de följde honom, frågade han vad de ville.

De svarade: "Rabbi (det betyder mästare), var bor du?"

Han sade: "Följ med och se!"

De gick med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var sent på eftermiddagen.

29 JUNI

S:T PETRUS OCH S:T PAULUS, APOSTLAR

Ur Evangeliet enligt Matteus

28, 16 - 20

De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade.

Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden.

Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

15 AUGUSTI

JUNGERU MARIAS UPPTAGNING TILL HIMLEN

Ur Johannes Uppenbarelse

21, 1 - 4

Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden var borta, och havet fanns inte mer.

Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man.

Och från tronen hörde jag en stark röst som sade:

«Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem, och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. Ty det som en gång var är borta.»

14 SEPTEMBER

DET HELIGA KORSETS UPPHÖJELSE

Ur Paulus brev till de kristna i Filippi

2, 5 - 11

Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus.

Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss.

När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors.

Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herre, Gud Fadern till ära.

29 SEPTEMBER

S:T MIKAEL, S:T GABRIEL OCH S:T RAFAEL, ÄRKEÄNGLAR.

Ur Johannes Uppenbarelse

8, 2-4

Och jag såg de sju änglarna som står inför Gud, och åt dem gavs sju basuner.

Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret med ett rökelsekar av guld, och åt honom gavs mycket rökelse, som han skulle lägga till alla de heligas böner på guldaltaret inför tronen.

Och röken från rökelsen steg ur ängelns hand upp inför Gud tillsammans med de heligas böner.

1 NOVEMBER

ALLA HELGONS DAG

Ur Johannes Uppenbarelse

7, 9-12

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer.

Och de ropade med hög röst: "Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet."

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade:

"Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen."

8 DECEMBER

JUGFRU MARIAS UTKORELSE OCH FULLKOMLIGA RENHET

Ur profeten Sakarjas bok

2, 14-15

Gläd dig och jubla, dotter Sion!

Se, jag kommer och tar min boning hos dig, säger Herren.

Många folk skall den dagen sluta sig till Herren och bli mitt folk.

Jag tar min boning hos dig, och du skall förstå att Herre Sebaot har sänt mig till dig.

Ur Paulus brev till de kristna i Rom

8, 28-30

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan.

Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans Sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder.

Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

25 DECEMBER

JULDAGEN, VÅR HERRE JESU KRISTI FÖDELSE

Ur Evangeliet enligt Johannes

1, 1-5. 9-14

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud.

Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus.

Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen.

Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom.

Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende Sonen får av sin Fader, och han var fylld av nåd och sanning.

27 DECEMBER**S:T JOHANNES, APOSTEL OCH EVANGELIST****Ur Johannes första brev****4, 7-10**

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek.

Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende Son till världen för att vi skulle få liv genom honom.

Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin Son som försoningsoffer för våra synder.

RÖRLIGA SÖN- OCH HELDAGAR

KRISTI UPPSTÅNDELSE

Ur Evangeliet enligt Johannes

20, 19-21

På kvällen samma dag, den första i veckan, satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna.

Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid åt er alla."

Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren.

Jesus sade till dem igen: "Frid åt er alla. Som Fadern har sänt mig sänder jag er."

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG

Ur Evangeliet enligt Johannes

14, 18-21.27-28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: "Jag skall inte lämna er ensamma, jag skall komma till er.

Ännu en kort tid, sedan ser världen mig inte längre, men ni skall se mig, eftersom jag lever och ni kommer att leva.

Den dagen skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er. Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom.

Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.

Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig, skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag."

PINGSTDAGEN

Ur Evangeliet enligt Johannes

14, 23-27

Vid den tiden svarade Jesus: "Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

Den som inte älskar mig bevarar inte mina ord. Men ordet som ni har hört kommer inte från mig utan från Fadern som har sänt mig.

Detta har jag sagt er, medan jag är kvar hos er.

Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.

Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.

HELIGA TREFALDIGHETS DAG

Ur Evangeliet enligt Lukas

10, 21-24

I samma stund fylldes han med jublande glädje genom den heliga anden och sade: "Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, Fader, så har du bestämt.

Allt har min Fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för."

Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: "Saliga de ögon som ser vad ni ser.

Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det."

KRISTI KROPPS OCH BLODS HÖGTID

Ur Vishetens bok

16, 20-21.25-26

Men åt ditt folk delade du i stället ut änglars mat; från himlen bjöd du dem ett bröd som var färdigt att ätas utan besvär för dem, som förmådde ge all tänkbar njutning och som kunde anpassa sig till vars och ens smak.

Det ämne som kom från dig gav en föreställning om hur ljuv du är mot dina barn. Det fogade sig efter den ätandes önskan och förvandlades till vad var och en ville ha.

Därför gjorde sig skapelsen även den gången till tjänare åt din gåva, som kom med näring åt alla.

Den antog alla tänkbara former alltefter vad de bad om och önskade, för att dina älskade söner, Herre, skulle förstå att det inte är markens gröda som livnär människan med sina olika arter, utan att det är ditt ord som uppehåller dem som tror på dig.

Och detta som elden inte kunde förstöra smälte för blotta värmen av en flyktig solstråle, för att visa att man måste tacka dig innan solen går upp och be till dig innan dagen gryr.

Ty den otacksammes hopp skall smälta som vinterns rimfrost och flyta bort som utspillt vatten.

KRISTI KROPPS OCH BLODS HÖGTID (PROCESSION)

Ur första Krönikeboken

15, 3-4.15-16;16, 1-2

Och David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta Herrens ark upp till den plats som han hade berett åt den.

Och David samlade ihop Arons barn och leviterna; Och så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord, bar nu Levis barn Guds ark med stänger, som vilade på deras axlar.

Och David sade till de främsta bland leviterna, att de skulle förordna sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, psaltare, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda, medan de sjöng glädjesången.

Sedan de hade fört Guds ark dit in, ställde de den i tältet som David hade slagit upp åt den och bar sedan fram brännoffer och tackoffer inför Guds ansikte. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herrens namn.

JESU HELIGA HJÄRTAS DAG

Ur Evangeliet enligt Johannes

19, 31-37

Eftersom det var förberedelsedag och kropparna inte fick hänga kvar på korset under sabbaten - det var en stor sabbat - bad judarna Pilatus att de korsfästas benpipor skulle krossas och kropparna tas bort.

Soldaterna kom därför och krossade benen på dem som var korsfästa tillsammans med Jesus, först på den ene och sedan på den andre.

Men när de kom till Jesus och såg att han redan var död, krossade de inte hans ben, utan en av soldaterna stack upp sidan på honom med sin lans, och då kom det ut blod och vatten. Den som såg det har vittnat om det för att också ni skall tro; hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning.

Detta skedde för att skriftordet skulle uppfyllas: Inget ben skall brytas på honom. Och på ett annat ställe heter det: De skall se på honom som de har genomborrat.

KRISTUS KONUNGENS DAG

Ur Johannes Uppenbarelse

5, 11-14

Och jag såg, och jag hörde rösten av många änglar som stod runt tronen och varelserna och de äldste; deras antal var myriaders myriader, tusen

och åter tusen, och de sade med hög röst:

Lammet som blev slaktat är värdigt att ta emot makten och få rikedom och vishet och styrka och ära och härlighet och lovsång.

Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet och allt som finns där hörde jag säga: Den som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och äran och härligheten och väldet i evigheters evighet.

Och de fyra varelserna sade: "Amen." Och de äldste föll ner och tillbad.

DEN HELIGA FAMILJEN

Ur Evangeliet enligt Lukas

2, 4-7

Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriwa sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde.

Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgen.

ÅRSDAGAR SOM ÄR RELATERADE TILL OPUS DEIS HISTORIA OCH TILL DEN HELIGE JOSEMARÍA

9 JANUARI

S:T JOSEMARIAS FÖDELSEDAG

Ur profeten Jeremias bok

1, 4-10

Herrens ord kom till mig: Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag: att vara profet för folken.

Men jag svarade: "Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala jag är för ung!"

Då sade Herren till mig: Säg inte att du är för ung utan gå dit jag sänder dig och säg det jag befäller dig! Låt dem inte skrämma dig, ty jag är med dig och jag skall rädda dig, säger Herren.

Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade: Jag lägger mina ord i din mun.

I dag ger jag dig makt över folk och riken.

Du skall rycka upp och vräka omkull, förstöra och bryta ner, bygga upp och plantera.

14 FEBRUARI

JUNGFRU MARIA, DEN SKÖNA KÄRLEKENS MODER

Ur Petrus första brev

2, 2-5. 9-10

Som nyfödda barn skall ni längta efter den rena, andliga mjölken, för att växa genom den och bli räddade.

Ni har ju fått smaka Herrens godhet.

När ni kommer till honom, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom, då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus.

Men ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som förut inte fann barmhärtighet har nu funnit barmhärtighet.

28 MARS

ÅRSDAGEN AV DEN HELIGE JOSEMARIAS PRÄSTVIGNING

Ur brevet till Hebreerna

5, 1-10

Varje överstepräst utses bland människor, och det är människor han får till uppgift att företräda inför Gud, genom att frambära offergåvor för deras synder.

Han kan ha fördrag med de okunniga och vilsegångna, eftersom han själv är behäftad med svaghet och därför måste frambära syndoffer lika mycket för sig själv som för folket.

Ingen tar sig denna värdighet; han blir kallad av Gud, liksom Aron.

Så är det också med Kristus. Han tog sig inte värdigheten som överstepräst utan fick den av honom som sade: Du är min son, jag har fött dig i dag, liksom han på ett annat ställe säger: Du är för evigt präst, en sådan som Melkisedek.

Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja.

Fast han var Son lärde han sig lyda genom att lida, och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning, av Gud kallad överstepräst, en sådan som Melkisedek.

23 APRIL

ÅRSDAGEN AV DEN HELIGE JOSEMARIAS FÖRSTA KOMMUNION

Ur Petrus första brev

2, 2-5

Som nyfödda barn skall ni längta efter den rena, andliga mjölken, för att växa genom den och bli räddade.

Ni har ju fått smaka Herrens godhet.

När ni kommer till honom, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom, då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge.

Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus.

26 JUNI

DEN HELIGE JOSEMARIAS HÖGTID

Ur Paulus brev till de kristna i Efesos

1, 3-6

Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och Fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek.

Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom - det var hans viljas beslut - till pris och ära för den nåd som han har skänkt oss med sin älskade Son.

2 OKTOBER**DE HELIGA SKYDDSÄNGLARNA,
ÅRSDAGEN AV OPUS DEIS GRUNDANDE****Ur Johannes Uppenbarelse****5, 11-14**

Och jag såg, och jag hörde rösten av många änglar som stod runt tronen och varelserna och de äldste; deras antal var myriaders myriader, tusen och åter tusen, och de sade med hög röst: Lammet som blev slaktat är värdigt att ta emot makten och få rikedom och vishet och styrka och ära och härlighet och lovsång.

Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet och allt som finns där hörde jag säga: Den som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och äran och härligheten och väldet i evigheters evighet.

Och de fyra varelserna sade: "Amen." Och de äldste föll ner och tillbad.

6 OKTOBER**ÅRSDAGEN AV DEN HELIGE
JOSEMARIAS HELGONFÖRKLARING****Ur Johannes Uppenbarelse****7, 9-12**

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer.

Och de ropade med hög röst: "Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet."

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna.

Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: "Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran

och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen.”

28 NOVEMBER
ÅRSDAGEN AV OPUS DEIS
UPPRÄTTANDE SOM PERSONALPRELATUR

Ur Evangeliet enligt Lukas

10, 21-24

I samma stund fylldes han med jublande glädje genom den Heliga Anden och sade:

”Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn.

Ja, Fader, så har du bestämt.

Allt har min Fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.”

Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem:

”Saliga de ögon som ser vad ni ser.

Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.”

PRELATENS ÅRSDAGAR*

Ur profeten Jeremias bok

1, 4-8

Herrens ord kom till mig: Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag: att vara profet för folken.

Men jag svarade: "Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala jag är för ung!"

Då sade Herren till mig:

Säg inte att du är för ung utan gå dit jag sänder dig och säg det jag befäller dig! Låt dem inte skrämma dig, ty jag är med dig och jag skall rädda dig, säger Herren.

Ur Evangeliet enligt Johannes

10, 11-18

Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren.

Den som är lejd och inte är herde och inte äger fåren, han överger fåren och flyr när han ser vargen komma, och vargen river dem och skingrar hjorden.

Han är ju lejd och bryr sig inte om fåren.

Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och de känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern. Och jag ger mitt liv för fåren.

Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de skall lyssna till min röst, och det skall bli en hjord och en herde.

Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan få det tillbaka.

*Dessa läsningar kan användas på följande årsdagar: prelatens födelse och namnsdag, årsdagen av prelatens val och utnämning samt av hans biskopsvigning (eller prästsvigning om han inte biskopvigts).

Ingen har tagit det ifrån mig, jag ger det av fri vilja. Jag har rätt att ge det, och jag har rätt att få det tillbaka. Detta har min Fader bestämt för mig.”

Ur Evangeliet enligt Johannes

15, 9-15

Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud, blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min Faders bud och är kvar i hans kärlek.

Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.

Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er.

Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min Fader.

ANDRA ÅRSDAGAR

ÅRSDAGEN AV PÅVENS VAL

Ur Evangeliet enligt Matteus

16, 13a. 15b-19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar:

"Vem säger ni att jag är?"

Simon Petrus svarade: "Du är Messias, den levande Gudens son."

Då sade Jesus till honom: "Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min Fader i himlen.

Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen."

BÖNER OCH LITURGISKA SÅNGER

TE DEUM

Te Deum laudamus:
te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem,
omnis terra venerátur.
Tibi omnes ángeli, tibi cæli,
et unívर्सæ potestátes.
Tibi chérubim et séraphim
incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra
maiestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus
Apostolórum chorus,
te prophetárum
laudábilis númerus,
te mártýrum candidátus
laudat exércitus.
Te per orbem terrárum
sancta confitétur Ecclésia:
Patrem imménsæ maiestátis,
venerándum tuum verum
et únicum Fílium:

Gud, vi lovar dig,
o Herre, vi bekänner dig.

Dig, evige Fader,
ärrar hela jorden.
Dig prisar alla änglar,
himlarna och alla makter.
Dig prisar kerubim och serafim
och sjunger utan ände:
Helig, helig, helig
är Herren Gud Sebaot.
Fulla är himlarna och jorden
av din äras majestät.

Dig prisar apostlarnas saliga
kör.

Dig lovar profeternas prisvärda
skara.
Dig ärrar martyrernas vitklädda
här.
Över hela jorden bekänner dig
den heliga kyrkan:
dig, Fader allsmäktig,
din högtlovade, sanne,
enfödde Son,

Sanctum quoque
Paráclitum Spíritum.

Tu rex glóriæ, Christe.
Tu Patris sempitérnus es
Fílius. Tu, ad liberándum
susceptúrus hóminem,
non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo,
aperuísti credéntibus regna cæló-
rum.

Tu ad dexteram Dei sedes in
glória Patris. Iudex créde-
ris esse ventúrus.

och Tröstaren, den Helige Ande.

Tu Kriste, ärans konung,
Faderns Son är du i evig-
het.
Till människans förlossning tog
du mandom och försmådde icke
Jungfruns sköte.
Du övervann dödens udd och
upplät himmelriket för de trog-
na.

Du sitter på Guds högra hand
i Faderns härlighet.
Därifrån igenkommande
till att döma levande och döda.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad «redemisti», omnes se genuflectant.

Te ergo quæsumus, tuis fá-
mulis súbveni, quos pre-
tíoso sáanguine *redemísti*.
ÆtéRNA fac cum sanctis tuis
in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum,
Dómine, et bénedic heredi-
táti tuæ.
Et rege eos, et extólle illos
usque in ætérnum.

Därför ber vi: hjälp dina tjä-
nare, som du återlöst med
ditt dyra blod
och giv åt dem bland dina helgon
din eviga härlighet.

Herre, fräls ditt folk
och välsigna din arvedel,
och var deras herde och bär dem
till evig tid.

Per singulos dies benedicimus te;
et laudamus nomen tuum in sæ-
culum, et in sæ culum sæculi.

Dignare, Dómine, die isto
sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Dómine,
miserere nostri.

Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos, que-
mádmódum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi:
non confúndar in ætérnum.

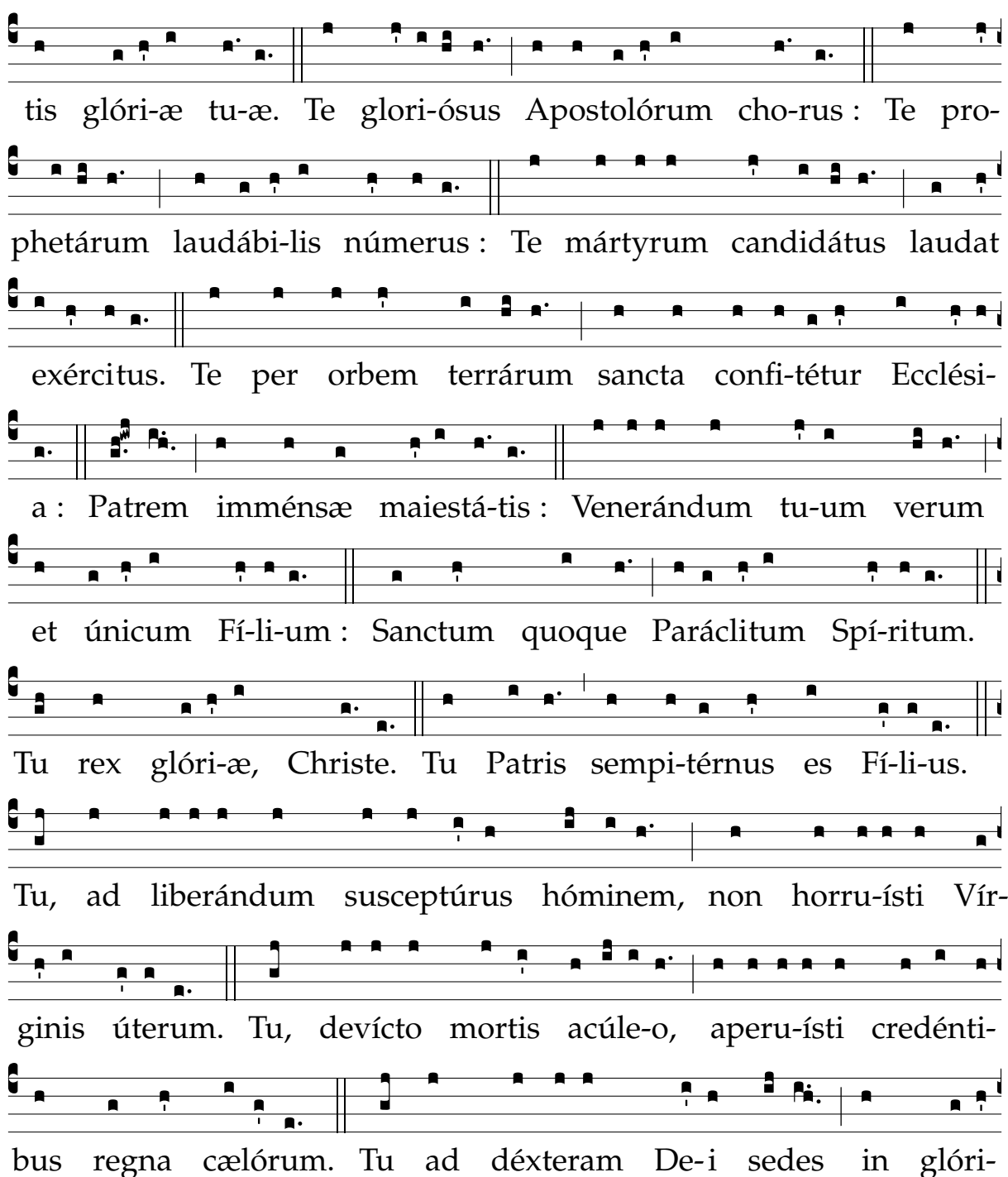
Vi prisar dig alla dagar
och lovsjunger ditt namn i evig-
heters evighet.

Värdigas, Herre, denna dag,
bevara oss utan synd.

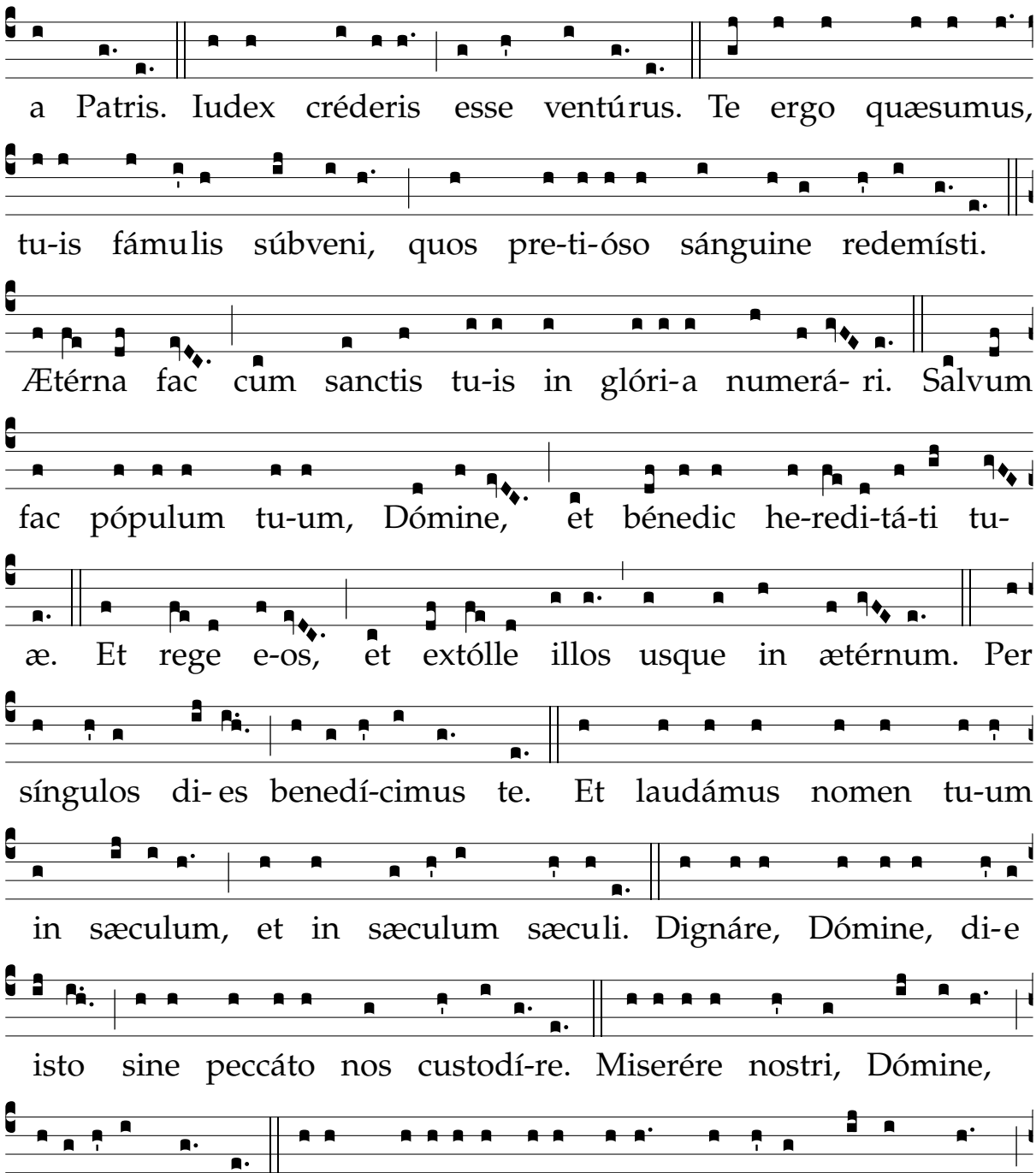
Förbarma dig över oss, Herre,
förbarma dig över oss.

Din barmhärtighet, Herre,
vare över oss, såsom vi hop-
pas på dig.
På dig hoppas jag, o Herre,
jag skall icke komma på skam till
evig tid.

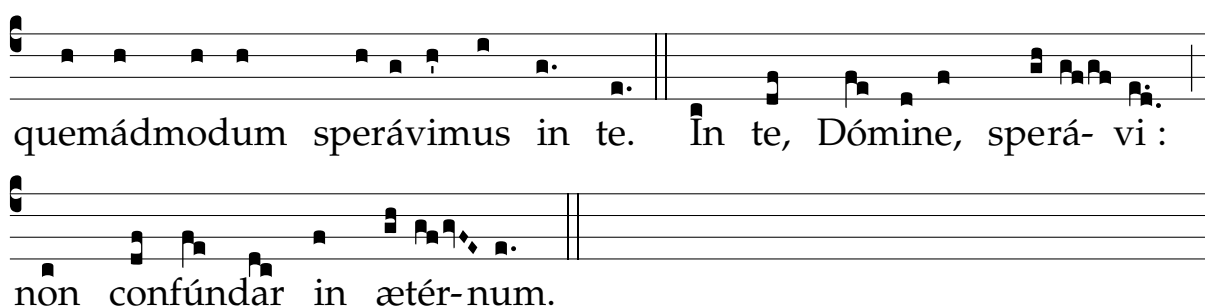
Te De-um laudamus : * te Dóminum confi-témur. Te
ætérnum Patrem, omnis terra venerá-tur. Tibi omnes ánge-
li, tibi cæli, et univérsæ potestá-tes. Tibi chérubim et séra-
phim incessábi-li voce proclámant : Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dóminus De-us Sába-oth. Pleni sunt cæli et terra maiestá-

tis glóri-æ tu-æ. Te glori-ósus Apostolórum cho-rus : Te pro-
phetárum laudábi-lis númerus : Te mártýrum candidátus laudat
exércitus. Te per orbem terrárum sancta confi-tétur Ecclési-
a : Patrem imménsæ maiestá-tis : Venerándum tu-um verum
et únicum Fí-li-um : Sanctum quoque Paráclitum Spí-ritum.
Tu rex glóri-æ, Christe. Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us.
Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, non horru-ísti Vír-
ginis úterum. Tu, devícto mortis acúle-o, aperu-ísti credénti-
bus regna cælórum. Tu ad délixteram De-i sedes in glóri-

a Patris. Iudex créderis esse ventúrus. Te ergo quæsumus,
tu-is fámulis súbveni, quos pre-ti-óso sáanguine redemísti.
ÆtéRNA fac cūm sanctis tu-is in glóri-a numerá-ri. Sálvum
fac pópulum tu-um, Dómine, et bédedic he-redi-tá-ti tu-
æ. Et rege e-os, et extólle illos usque in ætérnum. Per
sín-gulos di-es benedí-cimus te. Et laudámus nomen tu-um
in sæculum, et in sæculum sæculi. Dignáre, Dómine, di-e
isto sine peccáto nos custodí-re. Miserére nostri, Dómine,
miserére nostri. Fi-at misericórdi-a tu-a, Dómine, super nos,

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis, et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cuius misericórdia non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ Maiestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui pe-téntibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de eius semper consolatióne gaudére.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permít-
tis, sed pium précibus prestas auditum: pro postulatió nibus
nostris, votisque suscéptis grátias ágimus, te piíssime de-
precántes; ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nos-
trum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sácula sæculórum.

R. Amen.

GLORIA

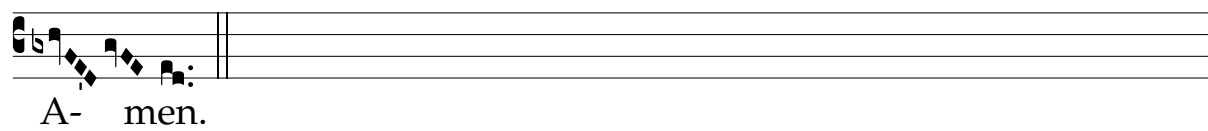
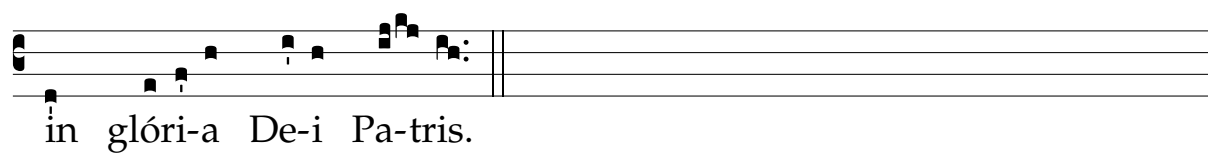
Gloria in excelsis Deo
et in terra pax homíni-
bus bonæ voluntátis.

Laudámus te,
benedícimus te,
adorámus te,
glorificámus te,
grátias ágimus tibi
propter magnam glóriam tuam,
Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili Unigénite,
Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei,
Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi,
miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi,
súscipe deprecatióem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus,
tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus, Iesu Christe,
cum Sancto Spíritu:
in glória Dei Patris. Amen

Ara i höjden åt Gud
och på jorden frid åt
människor av god vilja.

Vi lovar dig,
vi välsignar dig,
vi tillber dig,
vi prisar och ärar dig,
vi tackar dig
för din stora härlighet.
Herre Gud, himmelske konung,
Gud Fader allsmäktig.
Herre, Guds enfödde Son,
Jesus Kristus.
Herre Gud, Guds lamm,
Faderns Son.
Du som borttager världens syn-
der, förbarma dig över oss.
Du som borttager världens syn-
der, tag emot vår bön.
Du som sitter på Faderns högra
sida, förbarma dig över oss.
Ty du allena är helig,
du allena Herre,
du allena den högste,
Jesus Kristus,
med den helige Ande,
i Guds Faderns härlighet. Amen

G lóri-a in excélsis De-o. Et in terra pax homí-
 nibus bonæ voluntá-tis. Laudá mus te. Benedí-cimus te. A-
 dorá mus te. Glori-ficá mus te. Grá-ti-as ágimus ti-bi propter
 magnam glóri-am tu-am. Dómine De-us, Rex cæléstis, De-us
 Pa-ter omní-po-tens. Dómine Fi-li Unigéni-te, Jesu Christe.
 Dómine De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa-tris. Qui tollis peccá-
 ta mundi, miseré-re nobis. Qui tollis peccáta mundi súsci-
 pe depreca-ti-ónem nostram. Qui sedes ad délixteram Patris,
 miserére nobis. Quóni-am tu solus sanctus. Tu so-lus Dómi-
 nus. Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. Cum Sancto Spí-ritu,

CREDO

Credo in unum Deum,
 Patrem omnipoténtem,
 factórem cæli et terræ, visibílium
 ómnium et invisibílium.
 Et in unum Dóminum Iesum
 Christum, Fílium Dei Unigéní-
 tum, et ex Patre natum ante óm-
 nia sáecula.
 Deum de Deo, lumen de lúmine,
 Deum verum de Deo vero, géní-
 tum, non factum, consubstantiá-
 lem Patri: per quem ómnia fac-
 ta sunt. Qui propter nos hómi-
 nes et propter nostram salútem
 descéndit de cælis.

Jag tror på en enda Gud,
 allsmåktige Fader,
 skapare av himmel och jord,
 av allt, både synligt och osynligt.
 Och på en enda Herre,
 Jesus Kristus, Guds enfödde Son,
 född av Fadern före all tid, Gud
 av Gud, ljus av ljus, sann Gud av
 sann Gud, född och icke skapad,
 av samma väsen som Fadern,
 på honom genom vilken allt blev
 till;
 som för oss människor
 och för vår frälsnings skull
 steg ner från himlen.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad «homo factus est», omnes se genuflectant.

Et incarnátus est de Spíritu
 Sancto ex María Vírgine, et
homo factus est.
 Crucifíxus étiam pro nobis sub
 Póntio Pilátó;
 passus et sepúltus est,
 et resurréxit tértia die, secúndum
 Scriptúras, et ascéndit in cælum,
 sedet ad dexteram Patris.
 Et iterum ventúrus est cum gló-
 ria, iudicáre vivos et mórtuos,
 cuius regni non erit finis.

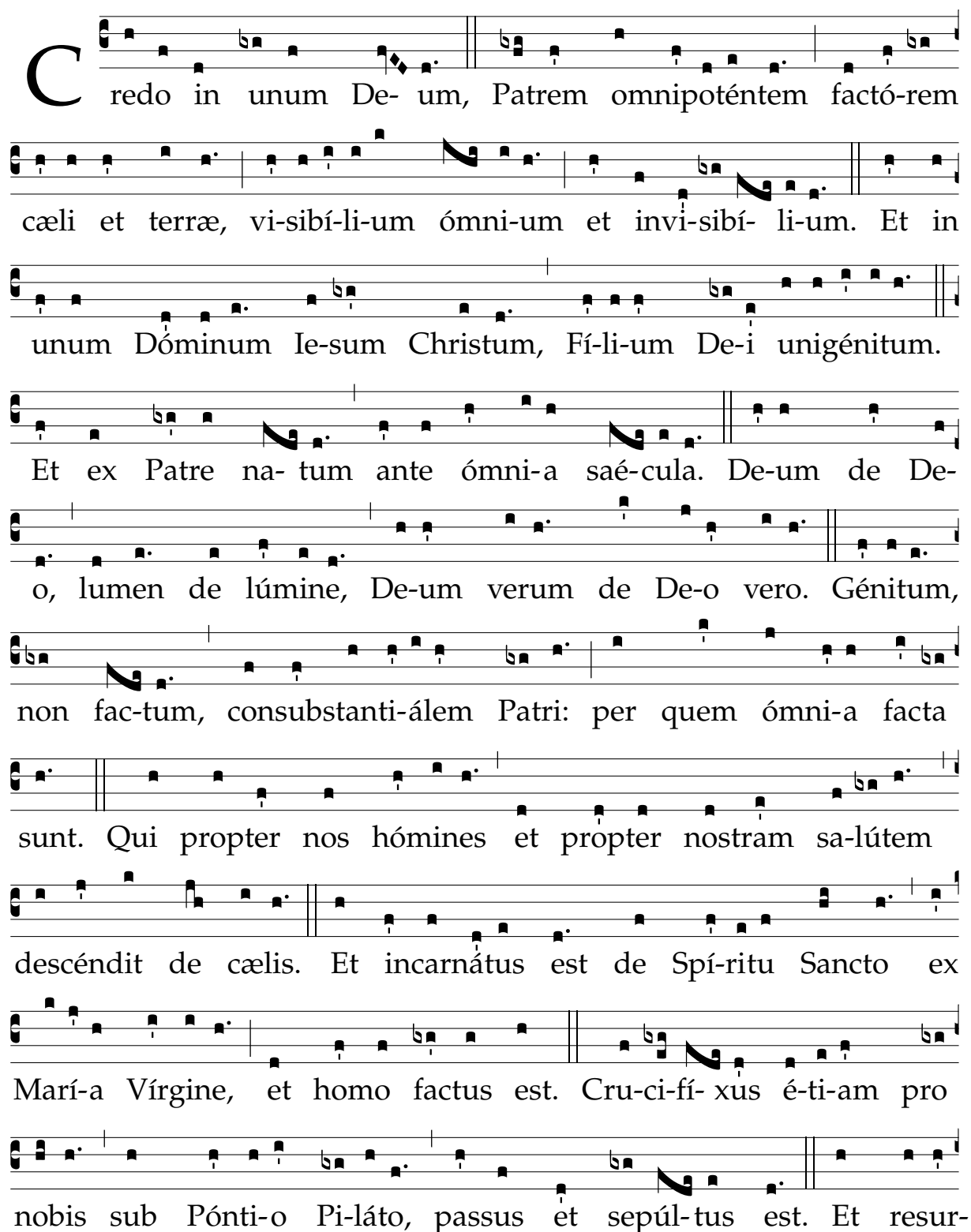
Och blev kött genom den he-
 lige Ande av jungfru Ma-
 ria och blev människa;
 och som blev korsfäst för oss un-
 der Pontius Pilatus, led och blev
 begravd, som uppstod på tredje
 dagen i enlighet med skrifterna,
 steg upp till himlen, sitter på Fa-
 derns högra sida och skall åter-
 komma i härlighet för att döma
 levande och döda, och vars rike
 aldrig skall ta slut.

Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem: qui ex Patre Filióque procedit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

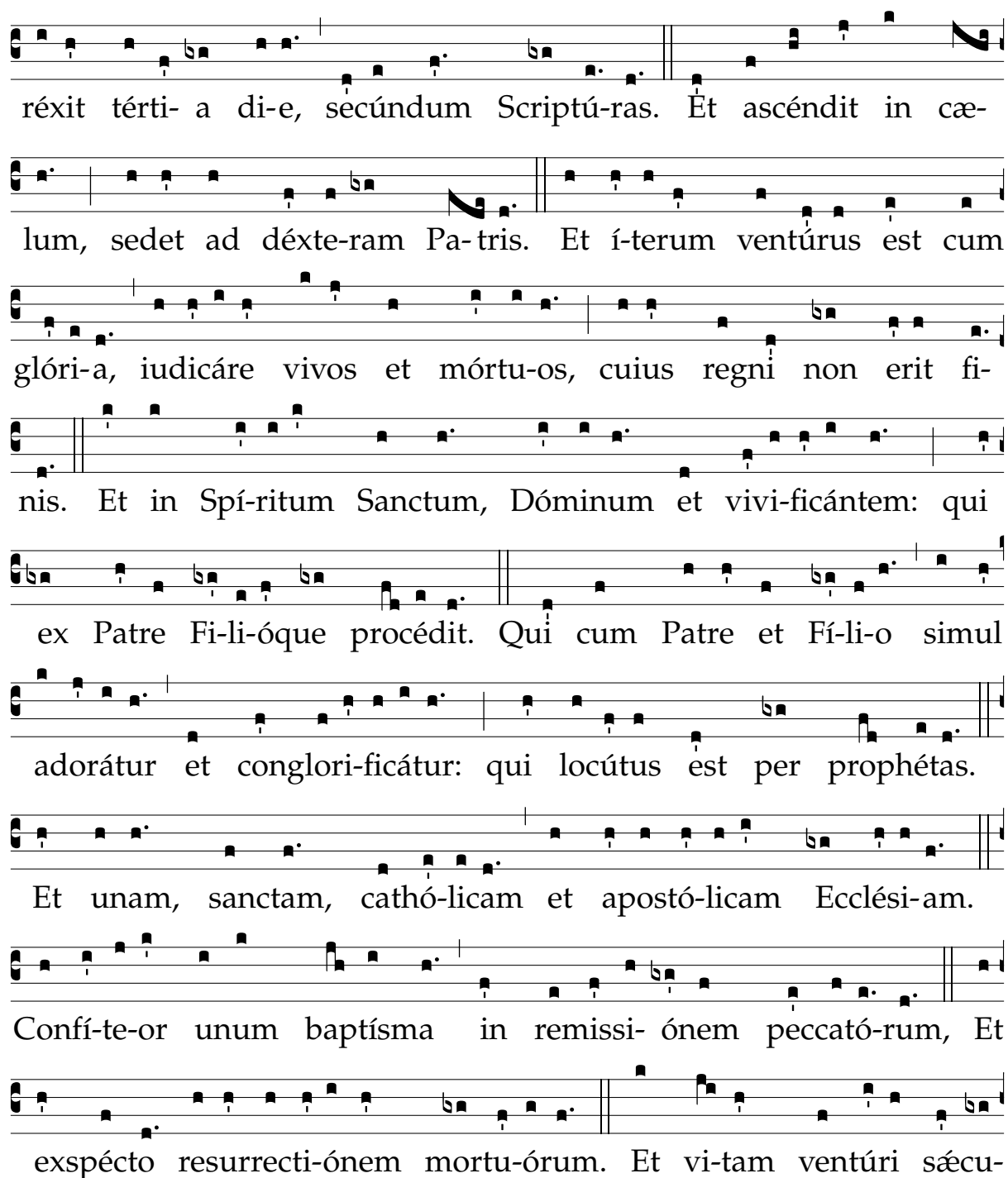
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam. Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum. Et exspécto resurrectionem mortuórum, et vitam ventúri sæculi. Amen.

Och på den helige Ande, som är Herre och ger liv, som utgår av Fadern och Sonen, som tillsammans med Fadern och Sonen blir tillbedd och förhärligad och som talade genom profeter-na.

Och på en enda, helig, katolsk och apostolisk kyrka. Jag bekänner ett enda dop till syndernas förlåtelse och väntar på de dödas uppståndelse och den kommande världens liv. Amen

Credo in unum De-um, Patrem omnipoténtem factó-rem
 cæli et terræ, vi-sibí-li-um ómni-um et invi-sibí-li-um. Et in
 unum Dóminum Ie-sum Christum, Fí-li-um De-i unigénitum.
 Et ex Patre na- tum ante ómni-a saé-cula. De-um de De-
 o, lumen de lúmine, De-um verum de De-o vero. Génitum,
 non fac-tum, consubstanti-álem Patri: per quem ómni-a facta
 sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram sa-lútem
 descéndit de cælis. Et incarnátus est de Spí-ritu Sancto ex
 Marí-a Vírgine, et homo factus est. Cru-ci-fí-xus é-ti-am pro
 nobis sub Pónti-o Pi-láto, passus et sepúl-tus est. Et resur-

réxit térti- a di-e, secúndum Scriptú-ras. Et ascéndit in cæ-
lum, sedet ad dexte-ram Pa-tris. Et í-terum ventúrus est cum
glóri-a, iudicáre vivos et mórtu-os, cuius regni non erit fi-
nis. Et in Spí-ritum Sanctum, Dóminum et vivi-ficántem: qui
ex Patre Fi-li-óque procedit. Qui cum Patre et Fí-li-o simul
adorátur et conglori-ficátur: qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathó-licam et apostó-licam Ecclési-am.
Confí-te-or unum baptísma in remissi-ónem peccató-rum, Et
expécto resurrecti-ónem mortu-órum. Et vi-tam ventúri sáecu-

li.

A- men.

The image shows a musical score for two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). It contains a single note, a half note G4, followed by a double bar line. The second staff also begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. It contains a melodic line starting with a half note G4, followed by a series of eighth and sixteenth notes, including a triplet of eighth notes (A4, B4, A4), and ending with a double bar line. The lyrics 'li.' are positioned below the first staff, and 'A- men.' are positioned below the second staff.

ADORO TE DEVOTE

Adóro te devóte, latens Déi-
tas, quæ sub his figúris ve-
re látitas: tibi se cor meum totum
súbiicit, quia, te contéplans, to-
tum déficit.

Visus, tactus, gustus in te
fállitur, sed audítu solo tu-
to créditur; credo quidquid dixit
Dei Fílius: nil hoc verbo veritátis
vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
at hic latet simul et humá-
nitas: ambo tamen credens atque
cónfitens; peto quod petívit latro
páenitens.

Plagas, sicut Thomas, non in-
túeor, Deum tamen meum
te confíteor: fac me tibi semper

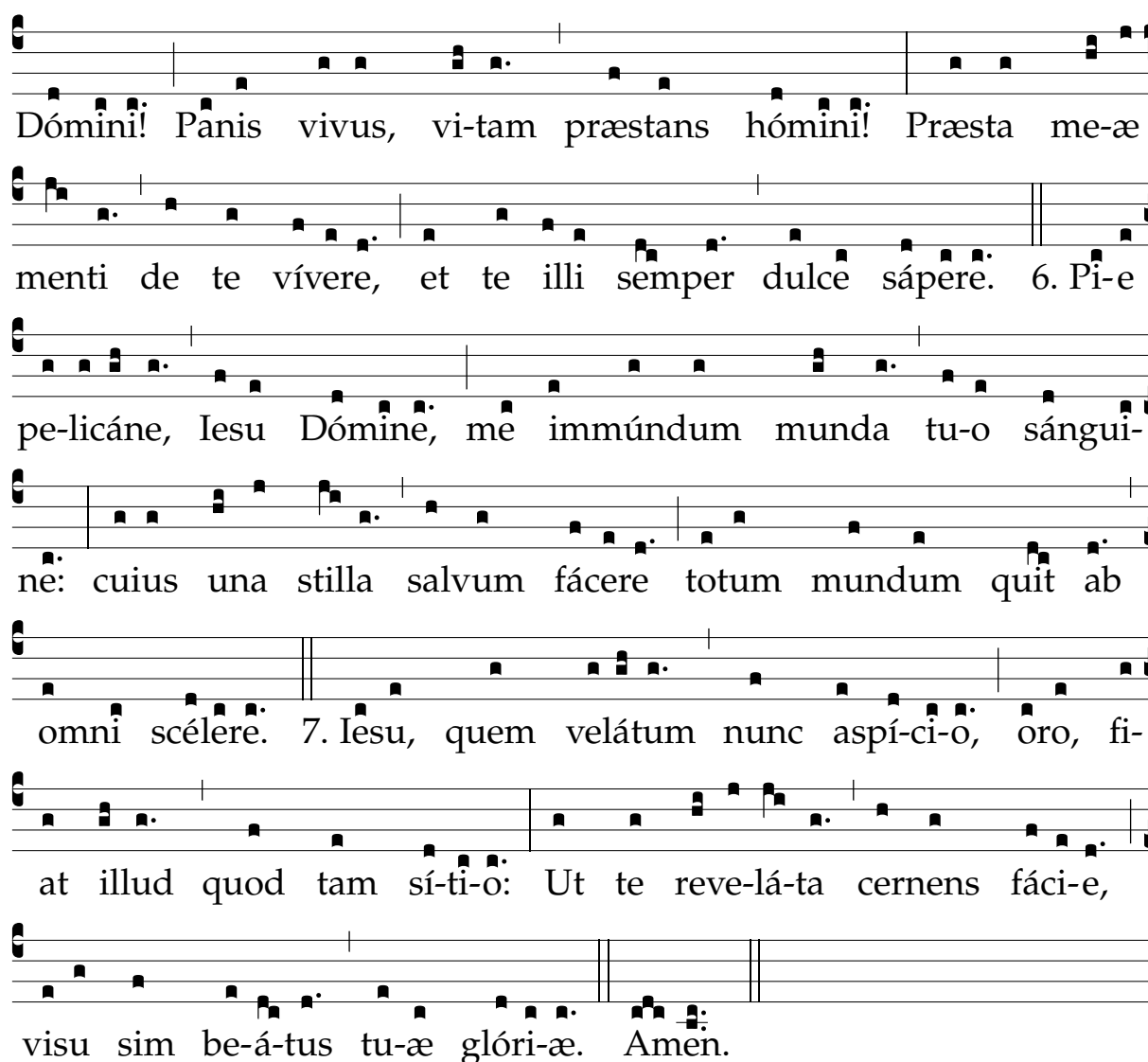
magis crédere, in te spem habé-
re, te dilígere.

O memóriale mortis Dó-
mini, Panis vivus, vitam
præstans hómini: præsta meæ
menti de te vívere, et te illi
semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Iesu Dómine,
me immúndum munda tuo
ságuine: cuius una stilla salvum
fácere totum mundum quit ab
omni scélere.

Iesu, quem velátum nunc
aspício, oro, fiat illud quod
tam sítio, ut te reveláta cernens
fácie, visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

A -dóro te devóte, latens Dé-i-tās, quæ sub his figú-
 ris vere lá-ti-tās; tibi se cor me-um totum súbiicit, qui-a
 te contéplans totum dé-ficit. 2. Visus, tactus, gustus in te
 fállitúr, sed audítu solo tuto créditúr. Credo quidquid di-
 xit De-i Fí-li-us; nil hoc verbo ve-ri-tá-tis véri-us. 3. In cru-
 ce latébat sola Dé-i-tās, at hic latet simul et Humáni-tās,
 ambo tamen credens atque cónfi-tens, peto quod pe-tí-vit
 latro pœni-tens. 4. Plagas, sicut Thomas, non intú-e-ór: De-um
 tamen me-um te confí-te-ór. Fac me tibi semper magis créde-
 re, in te spem habé-re, te di-lígere. 5. Ó memori-ále mortis

Dómini! Panis vivus, vi-tam præstans hómini! Præsta me-æ
menti de te vívere, et te illi semper dulce sápere. 6. Pi-e
pe-licáne, Iesu Dómine, me immúndum munda tu-o sángu-
ne: cuius una stilla salvum fácere totum mundum quit ab
omni scélere. 7. Iesu, quem velátum nunc aspí-ci-ō, oro, fi-
at illud quod tam sí-ti-ō: Ut te reve-lá-ta cernens fáci-e,
visu sim be-á-tus tu-æ glóri-æ. Amén.

TRISAGIUM ANGELICUM

℣. In nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit láudem tuam.

℣. Deus, in adiutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Sicut erat in princípio et nunc et semper et in sáecula sæculórum.
Amen.

PRIMA DECAS

Ad recitationem decadis, sic proceditur: primo, omnes simul deprecationem «Sanctus Deus...» dicunt; postea, modo consueto, a sacerdote (vel ab eo qui preces moderatur) ceterisque utraque pars orationis dominicæ alternatur; qua finita, sequentes versus nonies alternatim repetuntur, sacerdote (vel eo qui preces moderatur) «Tibi laus...» recitante et omnibus «Sanctus...» respondentibus; denique, expleta decade, doxologia minor «Gloria Patri...», ut de more, subiungitur.

 anctus Deus, Sanctus fortis,
Sanctus immortális, miserére nobis.

Pater noster.

℣. Tibi laus, Tibi glória, Tibi gratiárum áctio in sáecula sempitérna, o Beáta Trínitas!

℟. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum. Pleni sunt cæli et terra glória tua.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Sicut erat in princípio et nunc et semper et in sáecula sæculórum.

Amen.

Aliæ duæ decades eodem modo dicuntur, incipiendo a verbis «Sanctus Deus...», etc. Expleta ultima decade, ab omnibus simul dicitur sequens:

ANTIPHONA

Te Deum Patrem Ingénitum, te Fílium Unigénitum, te Spíritum Sanctum Paráclitum, sanctam et indivíduam Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus atque benedícimus: Tibi glória in sáecula.

V. Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.

R. Laudémus et superexaltémus eum in sáecula.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia maiestátis adoráre unitátem: quæsumus, ut eiúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Absoluta oratione, omnes addunt:

Líbera nos, salva nos,
vivífica nos, o Beáta Trínitas!

VENI CREATOR

Veni Creátor Spíritus, mentes
tuórum vísita: imple supér-
na grátia quæ tu creásti pectóra.

Qui díceris Paráclitus, altíssi-
mi donum Dei, fons vivus,
ignis, caritas, et spiritalis únctio.

Tu septifórmis múnere, dígi-
tus patérnæ dexteræ, tu ri-
te promíssum Patris, sermóne di-
tans gúttura.

Accénde lumen sénsibus, in-
fúnde amórem córdibus,
infirma nostri córporis virtúte fir-

mans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
pacémque dones prótinus:
ductóre sic te prævio, vitémus
omne nóxium.

Per te sciámus da Pat-
rem, noscámus atque Fí-
lium, teque utriúsque Spíritum
credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória, et Fílio,
qui a mórtuis surréxit, ac
Paráclito, in sæculórum sæcula.
Amen.

VIII

V

Eni Cre-átor Spí-ritus, mentes tu-órum ví-si-ta: imple
supérna grá-ti-a Quæ tu cre-ásti pectóra. 2. Qui dí-ce-ris
Paráclitus, altíssimi donum De-i, fons vivus, ignis, cári-tas,
et spi-ri-tá-lis úncti-o. 3. Tu septi-fórmis múnere, dígitus pa-

térnae dexteræ, tu ri-te promissum Patris, sermone di-tans gút-
tura. 4. Accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus,
infirma nostri corporis virtute firmans perpe-ti. 5. Hostem
repellas longius, pacemque dones protinus: ductore sic te
prævi-o, Vi-temus omne noxi-um. 6. Per te sci-amus da Pa-
trem, noscamus atque Fi-li-um, teque utri-úsque Spí-ritum
credamus omni tempore. 7. De-o Patri sit glóri-a, et Fi-li-o,
qui a mórtu-is surrexit, ac Paráclito, in sæcu-lórum sæcula.

Amen.

The musical score is written on ten staves. The first nine staves contain the Latin text with square musical notes and bar lines. The final staff contains the word 'Amen.' with a few notes and a double bar line.

Efter hymnen sjunger eller läser officianten:

℣. Emítte Spíritum tuum et creabuntur.

℞. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de eius semper consolatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen

DEN SAKRAMENTALA VÄLSIGNELSENS STRUKTUR

Under det att det allraheligaste Sakramentet bärs fram till altaret sjungs Pange lingua, O Salutaris hostia eller annan lämplig hymn. Officianten incenserar Sakramentet.

III

Pange lingua glori-ósi Córporis mystéri-um, Sanguinísque
pre-ti-ósi, Quem in mundi pré-ti-um Fructus ventris generó-
si Rex effúdit génti-um.

*Officianten läser en eller flera läsningar ur den Heliga Skrift.
Officianten kan hålla en kort homilia. Efter homilian hålls en stunds tyst tillbedjan.
Därefter läses en station. Officianten incenserar Sakramentet medan man sjunger Tantum ergo. Efter hymnen sjunger eller läser officianten:*

ⅴ. Panem de cælo præstitísti eis (T. P: allelúia).

℞. Omne delectaméntum in se habéntem (T. P: allelúia).

Panem de cælo præsti-tísti é-is. (T.P:... é-is. Allelúia)
Omne delectaméntum in se habéntem. (T.P:...tem. Allelúia)

Orémus.

R. Amen.

R. Amen.

Efter bönen tar officianten på sig velum, gör knäböjning, tar monstransen (eller ciboriet) och gör med den (det) korstecknet över församlingen, utan att säga något. Församlingen böjer sig i tillbedjan och tar emot den sakramentala välsignelsen.

Efter välsignelsen kan följande lovprisning läsas:

Välsignad vare Gud.

Välsignat vare hans heliga namn.

Välsignad vare Jesus Kristus, sann Gud och sann människa.

Välsignat vare Jesu namn.

Välsignat vare hans heliga hjärta.

Välsignat vare hans dyrbara blod.

Välsignad vare Jesus i altarets allraheligaste Sakrament.

Välsignad vare den helige Ande, Tröstaren.

Välsignad vare Guds Moder, den heliga Jungfrun Maria.

Välsignad vare hennes heliga och obefläckade avlelse.

Välsignad vare hennes ärorika upptagning i himlen.

Välsignat vare Marias namn, Jungfru och Moder.

Välsignad vare den helige Josef, hennes kyske brudgum.

Välsignad vare Gud i sina änglar och helgon.

Efter andakten återställer prästen som förrättat välsignelsen Sakramentet till tabernaklet och gör knäböjning. Under tiden kan församlingen läsa eller sjunga någon form av acklamation. Officianten återvänder till sakristian.

MARIA-ANTIFONER

SALVE (ENKEL)

Salve, Regína,
mater misericórdiæ;
Vita, dulcédo,
et spes nostra, salve.
Ad te clamámus,
éxsules, fílii Evæ.
Ad te suspirámus,
geméntes et flentes
in hac lacrimárum valle.
Eia ergo, advocáta nostra,
illos tuos misericórdes óculos
ad nos convérte.
Et Iesum,
benedíctum fructum ventris tui,
nobis post hoc exsílum osténde.
O clemens, O pia,
O dulcis Virgo María.

Var hälsad,
du himmelens drott-
ning,
barmhärtighetens moder,
du vårt liv,
vår salighet och vårt hopp.
Till dig ropar vi,
Evas förvisade barn.
Till dig riktar vi vår sorg, då vi
gråter och sörjer i denna tårarnas
dal.
Vänd därför din blida åsyn till
oss, du som för vår talan.
Och när vår landsflykt når sitt
slut, låt oss då skåda Jesus,
din välsignade livsfrukt. O kära,
o milda, o ljuva jungfru Maria.

S Alve, Regína, * máter misericórdi-æ: Ví-ta, dulcé-do,
et spes nóstra, sálve. Ad te clamámus, éxsules, fí-li-i Hé-

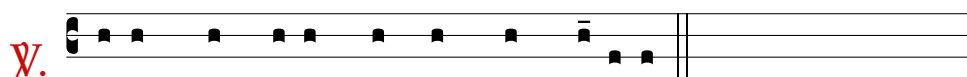

væ. Ad te suspirámus, geméntes et fléntes in hac lacrimá-
rum vállē. Eia ergo, Advocáta nóstra, íllos tú-os misericór-
des óculos ad nos convérte. Et Iésum, benedíctum frúctum
véntris tú-i, nóbis post hoc exsí-li-um osténde. O clémens:
O pí-a: O dúlcis * Vírgo Ma-rí-a.

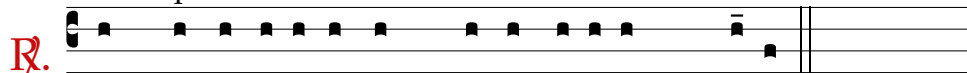
Deinde sacerdos orationem dicit:

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ora pro nobis sancta Dei Génitrix

Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Deinde sacerdos orationem dicit:

Orémus.

mnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte præparásti: da, ut cuius commemoratióne lætámur, eius pia intercessióne ab instántibus malis et a morte perpétua liberémur.

R. Amen.

R. Amen.

-remus:

Per Christum Dóminum nostrum. Amen

✠ Divinum auxili-um maneat semper nobiscum. ✠ Amen

SALVE (HÖGTIDLIG)

The musical score is written on a single staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is composed of eighth and sixteenth notes, with some rests. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes. The text is in Latin and is divided into lines by double bar lines. The first line begins with a large 'S' for 'Salve'. The lyrics are: 'Al-ve, * Re-gi- na, mater mi-sericordi- ae : Vi- ta, dulce- do et spes nostra, salve. Ad te clamamus, exsules fi-li- i Evae. Ad te suspiramus, gementes et flen-tes in hac la- crimarum valle. E-ia ergo, advoca- ta nostra, illos tu- os misericordes oculos ad nos conver-te. Et Iesum, benedi-ctum fructum ventris tu-i, no-bis post hoc exsi-li-um o-stende. O cle-mens, o pi- a, o dulcis * Virgo Mari- a.'

S Al-ve, * Re-gi- na, mater mi-sericordi- ae : Vi- ta, dulce-
do et spes nostra, salve. Ad te clamamus, exsules fi-li-
i Evae. Ad te suspiramus, gementes et flen-tes in hac la-
crimarum valle. E-ia ergo, advoca- ta nostra, illos tu- os
misericordes oculos ad nos conver-te. Et Iesum, benedi-ctum
fructum ventris tu-i, no-bis post hoc exsi-li-um o-stende.
O cle-mens, o pi- a, o dulcis * Virgo Mari- a.

ALMA REDEMPTORIS MATER

Alma Redemptoris Mater,
 quæ perva cæli porta
 manes, et stella maris,
 succurre cadenti
 surgere qui curat populo:
 Tu quæ genuisti,
 natura mirante,
 tuum sanctum Genitorem:
 Virgo prius ac posterius,
 Gabriëlis ab ore
 sumens illud Ave,
 peccatorum miserere.

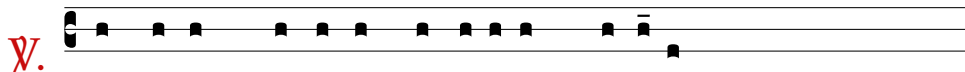
Frälsarens milda moder,
 du som är och förblir
 den port genom vilken
 vi kan gå in i himlen, du ha-
 vets stjärna, hjälp Guds folk som
 faller och strävar efter att resa
 sig på nytt. Du som medan ska-
 pelsen häpnade födde den helige
 som frambringat dig, du som var
 jungfru både före och efter (fö-
 delsen), du som fick höra ordet
 Ave ur Gabriels mun, förbarma
 dig över syndarna.

Alma * Redemptoris Mater, quæ perva cæli porta
 manes, Et stella maris, succurre cadenti surgere qui curat po-
 pulo: Tu quæ genuisti, natura mirante, tuum sanctum Ge-
 nitorem: Virgo prius ac posteri-us, Gabri-ë-lis ab ore sumens
 illud Ave, peccatorum mise-ré-ré.

ADVENT

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ.

℞. Et concépit de Spíritu Sáncto.

Ange-lus Dómi-ni nunti-ávit Ma-rí-æ.

Et concépit de Spí-ri-tu Sáncto.

Deinde sacerdos orationem dicit:

Orémus.

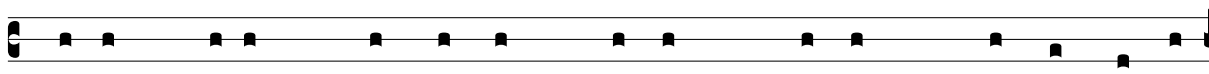
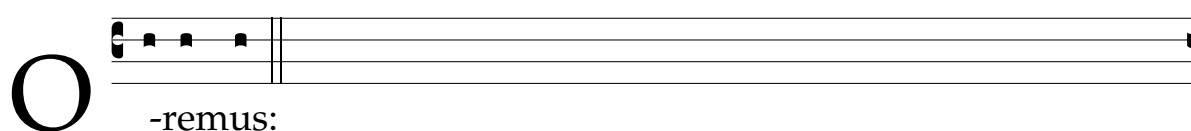
Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infún-
de: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem
cognóvimus, per passióem eius et crucem ad resurrectiós-
is glóriam perducámur.

Per Christum Dóminum nostrum.

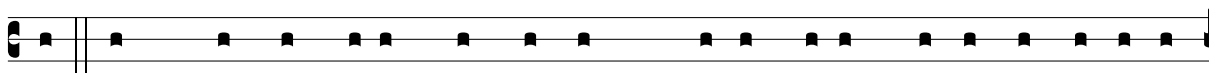
℞. Amen

℣. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

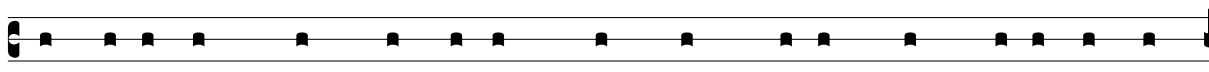
℞. Amen

Grátiam tu-am, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infún-

de: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem

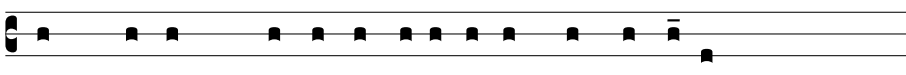

cognóvimus, per passióem eius et crucem ad resurrectiós-

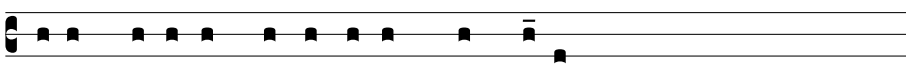
JULTIDEN

℣. Post pártum, Vírgo invioláta permansísti.

℞. Dei Génatrix, intercède pro nobis.

℣.

Post pártum, Vírgo invi-o-lá-ta permansísti.

℞.

De-i Génatrix, intercède pro nobis.

Deinde sacerdos orationem dicit:

Orémus.

Deus, qui salútis æternæ, Beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere.

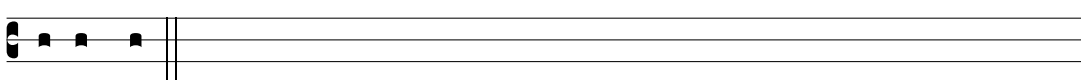
Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℞. Amen

℣. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

℞. Amen

O

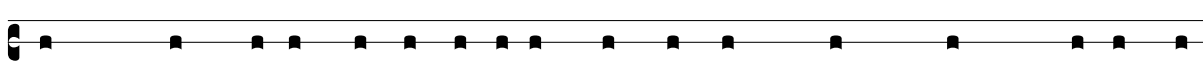
-remus:

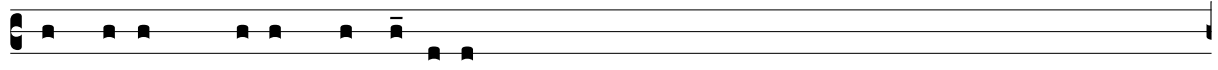
De-us, qui salútis æternæ, Beátæ Maríæ virginitáte fecúnda,

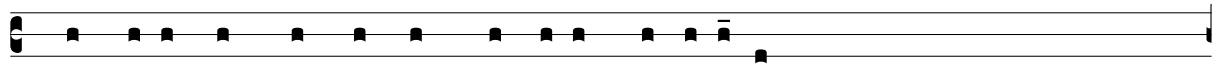
humáno géneri præmia præsti-tísti: tríbue, quæsumus; ut ip-

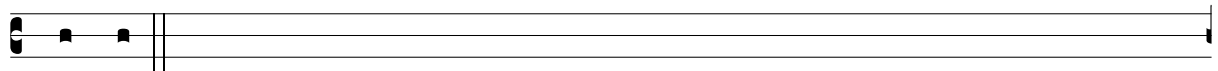
sam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus

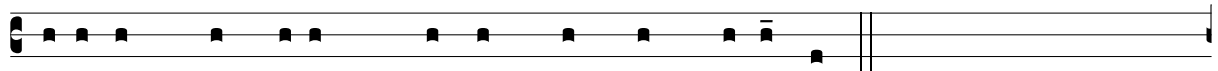
auctórem vitæ suscípere.

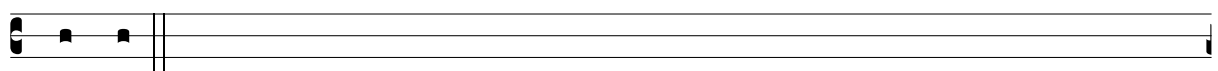
Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟ Amen

Divinum auxili-um maneat semper nobíscum.

℟ Amen

AVE REGINA CÆLORUM. FASTETIDEN

ve Regína cælórum,
ave Dómina
Angelórum.

Salve radix, salve porta,
ex qua mundo lux est orta:
gaude, Virgo gloriósa,
super omnes speciósa:
vale, o valde decóra,
et pro nobis
Christum exóra.

ar hälsad, himlarnas
drottning. Var hälsad,
änglarnas härskarinna.

Hell dig, du (Jishajs) rot.
Hell dig, du (himlens) port,
ur vilken ljuset för världen fram-
gick.
Gläd dig, ärorika Jungfru,
skönare än alla andra.
Var hälsad, du ljuvliga.
Bed för oss till Kristus.

A -ve, Regína cælórum, * Ave Dómina Angelórum: Sálve
rádix, sálve pórtá, Ex qua mundo lux est órta: Gáude Vír-
go glori- ósa, Super ómnes speci- ósa: Vále, o valde decó-ra,
Et pro nó-bis Chrístum exó-ra.

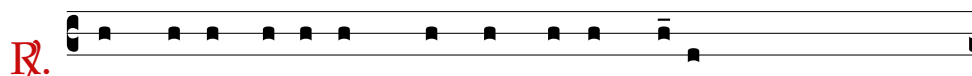
Deinde sacerdos dicit:

℣. Digná-re me laudá-re te, Virgo sacrá-ta.

℞. Da mihi virtú-tem contra hostes tuos.

Digná-re me laudá-re te, Virgo sacrá-ta.

Da mi-hi virtú-tem contra hostes tu-os.

Deinde sacerdos orationem dicit:

Orémus.

oncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus, intercessiόνis eius auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus.

Per Christum Dóminum nostrum.

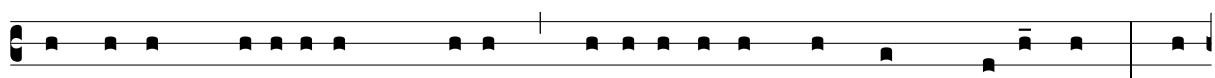
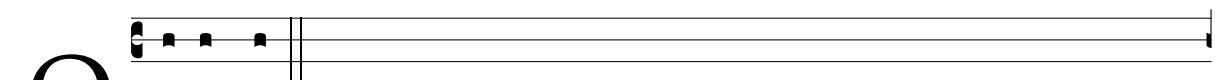
℞. Amen

℣. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

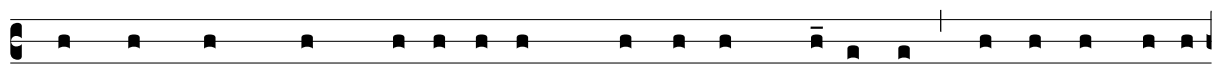
℞. Amen

O

-remus:

Concéde, miséricors De-us, fragi-li-tá-ti nostræ præsidium: ut,

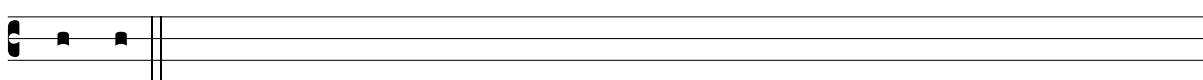
qui sanctæ Dei Genetrí-cis memóriam ágimus, intercessiόνis

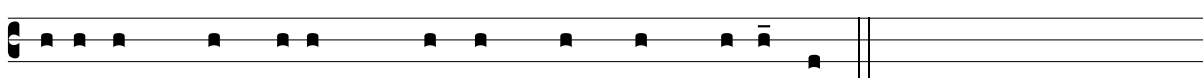
eius auxílio a nostris iniqui-tá-tibus resurgámus.

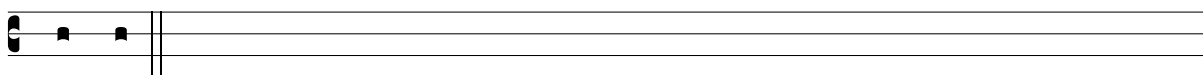
Per Christum Dóminum nostrum.

℞ Amen

Divinum auxili-um maneat semper nobíscum.

℞ Amen

REGINA CÆLI. PÅSKTIDEN

R egína cæli, lætáre, allelúia.
 Quia quem meruísti portá-
 re, allelúia.
 Resurréxit, sicut dixit, allelúia.
 Ora pro nobis Deum, allelúia.

G läd dig, du himmelens drott-
 ning, alleluja.
 Ty den du värdig var att bära, al-
 leluja.
 Är uppstånden som han sagt, al-
 leluja.

R egína cæli, lætáre, allelúia: Quia quem meru- ísti por-
 táre, allelúia: Resurréxit, sicut dixit, alle-lúia: Ora pro nobis
 De-um, allelú-ia.

Deinde sacerdos dicit:

V. Gaude et lætáre, Virgo María,
 allelúia.

R. Quia surréxit Dóminus vere,
 allelúia.

V. Fröjda dig och jubla, Jungfru
 Maria, alleluja.

R. Ty Herren är sannerligen upp-
 stånden, alleluja.

V. Gaude et le-tá-re, Virgo Ma-rí-a, alle-lú-ia.

R. Qui-a surréxit Dóminus ve-re, alle-lú-ia.

Deinde sacerdos orationem dicit:

Orémus.

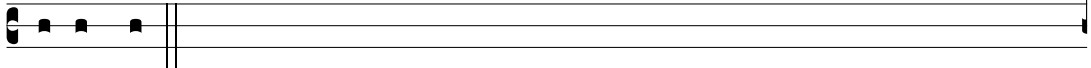
Deus, qui per resurrectionem Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi, mundum lætificáre dignatus es: præsta, quæsumus; ut per eius Genetrícem Vírginem Mariám perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟.

Amen

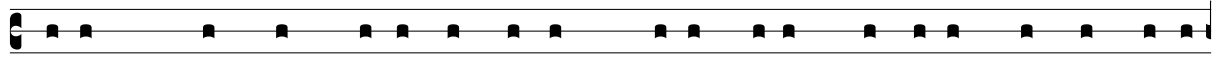
℣. Divínium auxiliúm máneat semper nobíscum.

℟. Amen

O -remus:

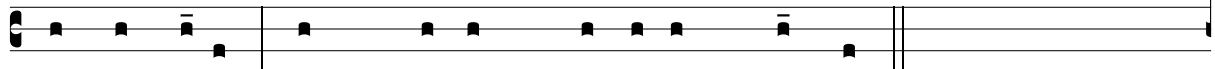
De-us, qui per resurrectionem Fílii tu-i Dómini nostri Iesu

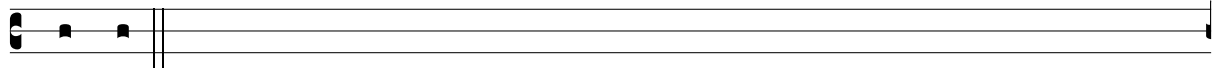
Christi, mundum læti-ficáre dignatus es: præsta, quæsumus;

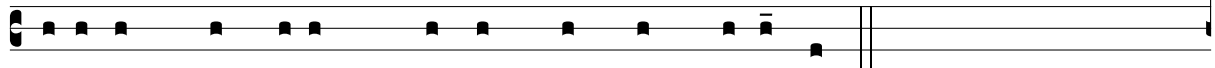
ut per eius Genetrícem Vírginem Mariám perpétuæ capiámus

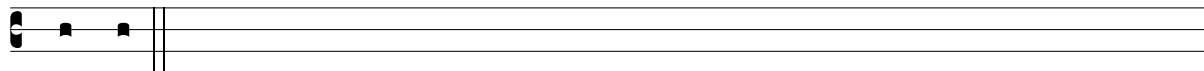
gáudia vitæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen

Divinum auxili-um maneat semper nobíscum.

℞ Amen

ANDAKT MED DET HELIGA KORSETS RELIK

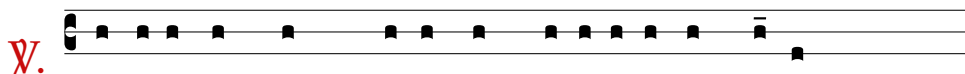
Sacerdos pluviale indutus, velo umerali assumpto, reliquiarium transfert e sacristia ponitque super mensam altaris, corporale coopertam, et genuflectit ut umerale removeatur. Deinde, stans, reliquiarium discooperit, et genuflectit (eodem more se gerit ac coram Sanctissimo Sacramento in tabernaculo asservato).

Descendit ante gradum altaris et recitari possunt «Preces» Operis Dei. Dum «Vexilla Regis» vel «Crux fidelis» canitur aut recitatur, sacerdos stans incensum imponit, genuflectit cum ministris, et stans reliquiam incensat cum tribus ductibus duorum ictuum. Postea omnes genuflectunt.

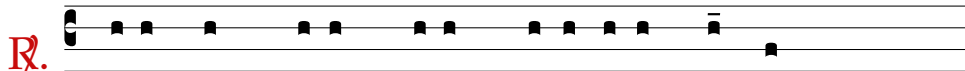
Hymno dicto, sic canitur:

℣. Adoramus te, Christe, et benedícimus tibi.

℞. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Adoramus te, Christe, et benedí-cimus ti-bi.

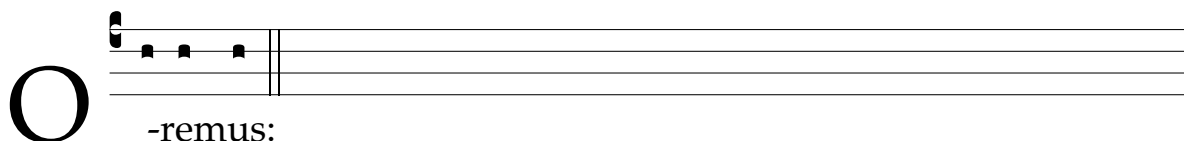
Qui-a per Crucem tu-am redemísti mundum

Oremus.

Deus, qui Unigénitum tuum Crucem subíre voluísti, ut sal-
vum fáceret genus humánum, præsta, quæsumus, ut, cuius
mystérium in terra cognóvimus, eius redemptionís præmia
in cælo cónsequi mereámur.

Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

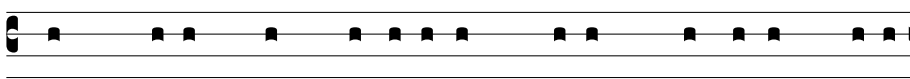
De-us, qui Unigénitum tu-um Crucem subíre volu-ísti, ut
salvum fáceret genus humánum, praesta, quáesumus, ut, cuius
mystéri-um in terra cognóvimus, eius redempti-ónis práemi-a
in caelo cónsequi mere-ámur.
Per Christum Dóminum nostrum.
Amen

Sacerdos, velo umerali assumpto, ad altare ascendit, genuflectit, et benedicit populum cum reliquia Sancta Crucis. Tunc ponit reliquiam super corporale, genuflectit et in ipso loco cantat:

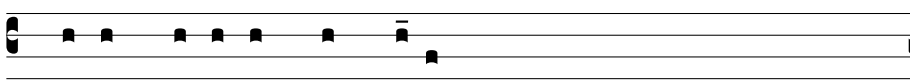
℣. Per Crucem et passionem suam concédât nobis Christus salutem et pacem.

℟. Amen.

℣.

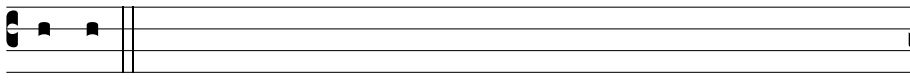

Per Crucem et passi- ónem su- am concédât nobis

Christus sa-lú-tem et pacem.

℟.

Amen

Deinde sacerdos genuflectit et reliquiam osculatur. Tunc, manibus velo umerali contectis, reliquiam ad fideles (prius genuflectentes) profert ad venerationem cum osculo. Veneratione expleta, reponit reliquiam super corporale et dicit:

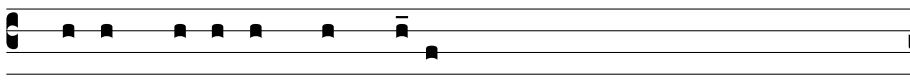
℣. Per Crucem et passionem suam concédât nobis Christus salutem et pacem.

℟. Amen.

℣.

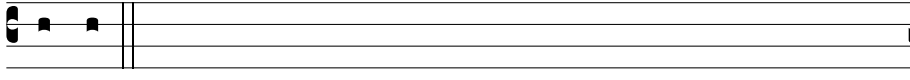

Per Crucem et passi- ónem su- am concédât nobis

Christus sa-lú-tem et pacem.

℟.

Amen

Reliquiarium Sanctæ Crucis cooperit et discedit ad sacristiam eodem modo quo venit.

ANDAKT MED DEN HELIGE JOSEMARIAS RELIK

«Lauda Ierusalem» *vel hymnus alius aptus canitur. Reliquia super altare ponitur.*

Dicantur «Preces» Operis Dei vel omnes per aliquod temporis silentio orent. Tunc celebrans imponit et benedicit incensum, et stans, cum duobus ductibus duorum ictuum reliquiam incensat. Deinde benedictio cum reliquia datur.

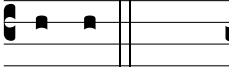
Post benedictionem, celebrans dicit:

℣. Per mérita et intercessi-ónem Sancti Iosephmaríæ concédát vobis Dóminus gáudium et pacem.

℞. Amen.

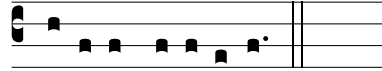
℣.
Per mé-ri-ta et intercessi-ónem Sancti Iosephma-rí-æ

concédát vobis Dóminus gáudi-um et pacem.

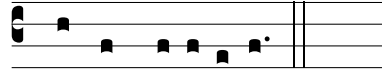
℞.
Amen

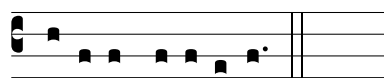
Litaníæ sanctorum, «Christus vincit», vel alius hymnus aptus canuntur.

℣.
Kyrie-e elé-ison.

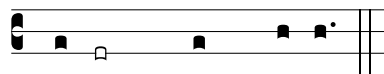
℞.
Kyrie-e elé-ison.

℣.
Criste, elé-ison.

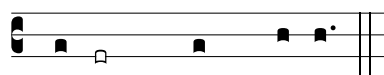
℞.
Criste, elé-ison.

R. Kyri-e elé-ison.

R. Ora pro nobis.

R. Ora pro nobis.

R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. orate pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. orate pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. orate pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.
R. ora pro nobis.

℣. Sancte Ioánnes Páule ,	℟. ora pro nobis.
℣. Sancte Benedícite,	℟. ora pro nobis.
℣. Sancti Francísce et Domínice,	℟. orate pro nobis.
℣. Sancte Francísce (Xavier),	℟. ora pro nobis.
℣. Sancte Ioánnes María (Vianney),	℟. ora pro nobis.
℣. Sancte Iosephmaría,	℟. ora pro nobis.
℣. Sancta Catharína (Senensis),	℟. ora pro nobis.
℣. Sancta Terésia (a Iesu),	℟. ora pro nobis.
℣. Beáte Álvare (del Portillo),	℟. ora pro nobis.
℣. Omnes Sancti et Sanctæ Dei,	℟. orate pro nobis.

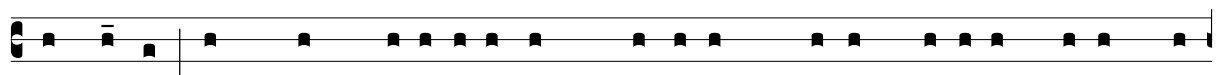
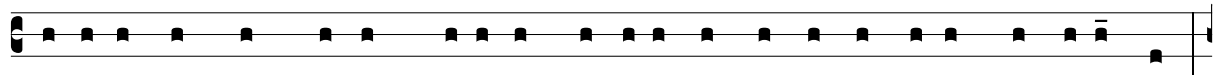
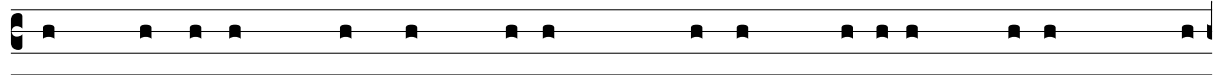
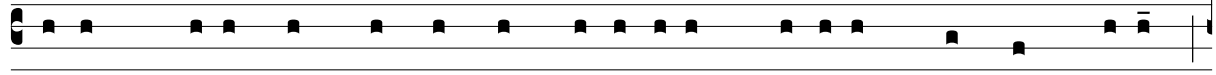
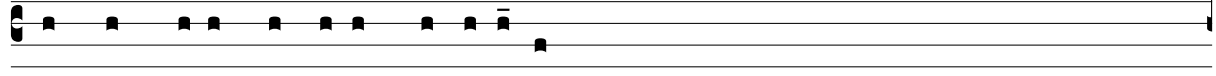
Post reliquiæ venerationem, celebrans dicit:

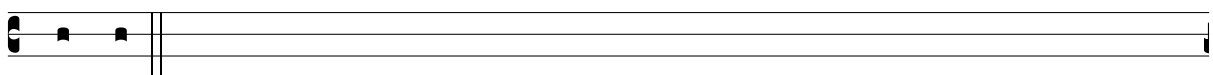
Orémus.

Deus, qui Sanctum Iosephmaríam, presbýterum, universális vocatiónis ad sanctitátem et ad apostolátum in Ecclésia præcónem effecísti, eius intercessióne et exémplo concéde, ut per cotidiánum labórem Iesu Fílio tuo configurémur et redemptionis óperi ardénti amóre serviámus. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sáecula sæculórum.

℟. Amen.

De-us, qui Sanctum Iosephmarí-am, presbýterum, uni-
versá-lis voca-ti-ónis ad sancti-tátem et ad apostolátum in
Ecclési-a præcónem effecísti, eius intercessi-óne et exémplo

 concéde, ut per cotidi-ánum labórem Iesu Fí-li-o tu-o con-

 figurémur et redempti-ónis óperi ardénti amóre servi-ámus.

 Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fí-li-um tu-um, qui

 tecum vivit et regnat in uni-táte Spí-ritus Sancti, De-us,

 per ómni-a sáecula sáeculórum.

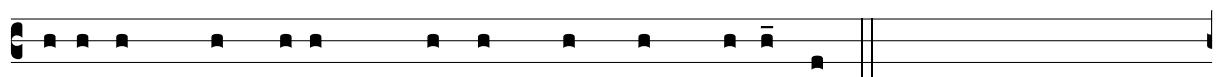

✠ Amen

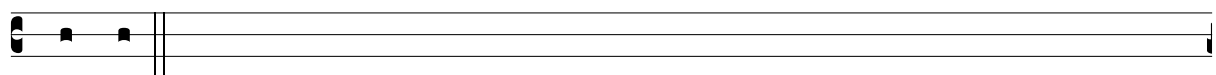
Celebrans ritum concludit dicens:

✠. Divínium auxili-um máneat semper nobíscum.

✠. Amen.

Divinum auxili-um maneat semper nobíscum.

✠ Amen

In veneratione Reliquiæ alterius sancti vel beati, omnia fiunt ut supra, præter sequentia:

V. Per mérita et intercessiónem sancti (beati) **N.** concédát vobis Dóminus gáudium et pacem.

R. Amen.

Dicitur Oratio sancti aut beati.

VENERACIÓN DE LA RELIQUIA DE UN SANTO O DE UN BEATO

Las reliquias *ex ossibus* de un santo o de un beato pueden venerarse de tres modos:

- A) exposición y bendición con la reliquia;
- B) veneración de la reliquia, después de la Exposición y bendición con el Santísimo Sacramento;
- C) veneracion a continuación de la Santa Misa.

EXPOSICIÓN Y BENDICIÓN CON LA RELIQUIA DE UN SANTO O DE UN BEATO.

1. El celebrante¹ toma el relicario² y, precedido por los ayudantes, se dirige hacia el oratorio³.

¹Revestido con sobrepelliz o alba, estola y capa pluvial blanca. El relicario estará preparado en la sacristía, sobre la mesa o repisa donde se colocan los vasos sagrados.

²Lo lleva cubierto con el cubrerrelicario, pero sin velo humeral.

³Cuando por las características del oratorio, el número de personas disponibles u otros motivos, se desee dar más solemnidad a la ceremonia, se puede prever que otro sacerdote haga de maestro de ceremonias, y que participen varios hacheros con las vestes académicas. En este caso, el celebrante sale de la sacristía sin llevar la reliquia, precedido por el turiferario y los hacheros. Al llegar al presbiterio, hacen la reverencia acostumbrada al Santísimo o al altar, según los casos. A continuación, el maestro de ceremonias, revestido con sobrepelliz y estola blanca, traslada la reliquia, precedido por dos hacheros o por un ayudante con el farol de dos velas.

2. Cuando entra en el oratorio, todos se ponen de pie. El coro y el pueblo cantan un himno apropiado⁴.
3. Al llegar al presbiterio, el celebrante deja directamente la reliquia en el altar⁵, descubre el relicario y, tras la reverencia acostumbrada, baja al plano, y se pone de rodillas en la grada⁶.
4. Si se desea, se rezan las *Preces* de la Obra, o se hace un breve rato de oración en silencio.
5. Al terminar, el sacerdote se pone de pie e impone incienso. Recibe el incensario y, permaneciendo de pie, hace reverencia e inciensa la reliquia con dos *ductus* de dos *ictus*. Al terminar, hace de nuevo reverencia⁷.
6. El sacerdote sube al altar, toma el relicario —sin el velo humeral y sin hacer genuflexión— y bendice a los fieles con la reliquia, haciendo la señal de la cruz en silencio⁸.
7. Deja el relicario sobre el altar, y allí mismo canta o reza: *Per merita et intercessionem sancti (beati) N. concedat vobis Dominus gaudium et pacem*. Los asistentes responden: *Amen*, y se ponen de pie.
8. A continuación, el celebrante besa la reliquia. Después la toma y se coloca en lugar adecuado para darla a besar a los asistentes a la ceremonia⁹.
9. Mientras tanto el coro y el pueblo pueden entonar las Letanías de los santos, o algún himno apropiado, por ej., *Christus vincit*, con el salmo correspondiente, etc.

⁴Puede ser suficiente cantar solo la antífona *Lauda Ierusalem*, un versículo del salmo, y otra vez la antífona.

⁵Si no hay sagrario en el altar, la reliquia se pone en el centro; si hay sagrario, en cambio, no ha de ponerse *ante ostium tabernaculi*, sino ligeramente a un lado.

⁶En este momento, los asistentes se arrodillan también.

⁷Durante incensación los asistentes permanecen de rodillas.

⁸Durante la bendición, no se toca la campanilla ni se inciensa la reliquia.

⁹Los sacerdotes y ministros se acercan los primeros a venerar la reliquia. Si las características del oratorio lo permiten, los sacerdotes lo hacen en el presbiterio; los demás, en la nave. El maestro, o un ayudante, limpia con un purificador de dedos el cristal que protege la reliquia, cada vez que la besan los participantes en la ceremonia.

10. Al terminar la veneración, el celebrante deja la reliquia sobre el altar. De pie¹⁰, reza o canta la oración Colecta de la Misa del santo o del beato. Todos responden: *Amen*.

11. Despues, canta: *Divinum auxilium maneat semper nobiscum*, y se contesta: *Amen*.

12. Un ayudante acerca el cubrerrelicario, el celebrante lo coloca y, *per brevior*, se dirige a la sacristía, como al comienzo, precedido por los ministros¹¹.

VENERACIÓN DESPUÉS DE LA EXPOSICIÓN Y BENDICIÓN CON EL SANTÍSIMO SACRAMENTO

Tras la reserva del Santísimo, se traslada el relicario al altar¹², y la ceremonia se desarrolla igual que en el caso anterior (A), con las modificaciones que se indican a continuación.

14. No se rezan las *Preces* de la Obra, para no alargar demasiado la ceremonia.

15. Después de la incensación, se omite la bendición con la reliquia, pues ya se ha dado antes con el Santísimo Sacramento, y se pasa directamente al rito de la veneración. cfr. A, nn. 7-9.

¹⁰También los ministros y demás asistentes están de pie.

¹¹Si hay maestro de ceremonias, él se encarga del traslado. En este caso, después del *Divinum...* sube al altar, hace reverencia a la reliquia, pone el cubrerrelicario y se dirige a la sacristía, precedido por uno o varios ayudantes (cfr. nota 3). Después, el celebrante y los demás ministros, hacen la genuflexión o reverencia debida al sagrario o al altar *coram populo*, y se van.

¹²Según donde esté el relicario (en el retablo del oratorio, en una de las credencias, en la sacristía, etc.), puede trasladarla el mismo celebrante, o bien uno de los ayudantes la acerca al celebrante y este la coloca en el altar.

VENERACIÓN A CONTINUACIÓN DE LA SANTA MISA

16. Si el relicario no está colocado habitualmente en el retablo o cerca del retablo, puede ser oportuno que, ya durante la Misa, se deje sobre una de las credencias, o en una mesita cubierta por un paño blanco¹³.

17. Al acabar la Santa Misa, después de besar el altar, el celebrante recibe el relicario —descubierto— de manos del ayudante. Lo deja sobre el altar, y dice: *Per merita et intercessionem sancti (beati) N....* A continuación, besa la reliquia y la da a besar a los asistentes.

18. Al terminar, el sacerdote, en el centro del altar, reza la Colecta de la Misa del santo o del beato. Después, el ayudante devuelve el relicario al retablo o a la credencia.

19. A continuación, el sacerdote y el ayudante hacen genuflexión al Santísimo —o reverencia al altar, según los casos— y se retiran a la sacristía.

¹³Se entiende que, en este caso, no se colocarán otros objetos en la credencia o en la mesa.

KOMMUNIONUTDELNING TILL DE SJUKA

Accedens ad infirmum, sacerdos ipsum ceterosque astantes humaniter salutat, adhibens salutationem:

℣. In nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti.

℟. Amen

℣. Pax huic dómui et ómnibus habitántibus in ea.

℣. I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

℟. Amen

℣. Frid vare över detta hus och alla som bor häri.

Tunc, deposito Sacramento super mensam, ipsum cum astantibus adorat. Deinde, pro opportunitate, accepta aqua benedicta, aspergit infirmum et cubiculum, dicens:

Sit hæc aqua suscépti baptísmatis memória et Christum récolat, qui passióne et resurrectione sua nos redémit.

Må detta vatten påminna dig och oss om vårt dop till frälsning i Kristi död och uppståndelse.

Sacerdos infirmum ceterosque astantes invitatur ad actum pœnitentialem dicendum:

℣. Fratres, agnoscámus peccáta nostra, ut apti simus ad hanc sacram celebrationem participándam.

℣. Låt oss besinna oss och bekänna våra synder så att vi blir väl beredda att fira denna heliga handling.

Et fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, ópere et omis-si-óne: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo pre-

Jag bekänner inför Gud allsmäktig och er, mina bröder och syster, att jag har syndat i tankar och ord, gärningar och underlåtelse, genom min skuld, min

cor Beátam Maríam semper Vírginem, omnes ángeles et sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Et sacerdos concludit:

✠. Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam.

✠. Amen.

skuld, min egen stora skuld. Därför ber jag den saliga, alltid rena jungfrun Maria, alla änglar och helgon och er, mina bröder och systrar, att be för mig till Herren, vår Gud.

✠. Gud allsmäktig förlåte oss våra synder i sin stora barmhärtighet och före oss till det eviga livet.

✠. Amen.

Tunc, pro opportunitate, ab uno ex astantibus vel ab ipso sacerdote legi potest textus Sacrae Scripturæ, v. g. Io 6, 54-55:

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die. Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag ska låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck.

Tunc sacerdos his verbis recitationem orationis dominicæ introducit:

✠. Nunc autem una simul Deum deprecémur, sicut Dóminus noster Iesus Christus nos dócuit oráre:

✠. Låt oss nu be den bön, som vår Herre Jesus Kristus har lärt oss:

et omnes simul pergunt:

Pater noster. . .

Fader vår. . .

Tunc sacerdos ostendit Ss.mum Sacramentum, dicens:

℣. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

℣. Se Guds lamm, som borttager världens synder. Saliga de som blivit kallade till Lammets måltid.

℞. Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

℞. Herre, jag är inte värdig att du går in under mitt tak, men säg bara ett ord, så blir min själ helad.

Sacerdos ad infirmum accedit, eique Sacramentum ostendens, dicit:

℣. Corpus Christi.

℣. Kristi kropp.

℞. Amen.

℞. Amen.

Distributione Communionis expleta, purificatio de more peragitur. Deinde sacerdos dicit orationem conclusivam:

Orémus.

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut sacrosánc-tum Corpus Dómini nostri Iesu Christi Fílii tui accipiénti fratri nostro (soróri nostræ) tam córpori quam ánima prosit ad remédium sempitérnum. Per Christum Dóminum nostrum.

Låt oss bedja.

Herre, barmhärtighetens Fader, med det himmelska brödet har du mättat vår hunger. Låt Sakramentet ge styrka för vårt liv här i tiden och göra oss värdiga det eviga. Genom Jesus Kristus vår Herre.

℞. Amen.

℞. Amen.

Om kommunionen har utdelats till en döende:

Herre, du är den eviga saligheten för alla som tror på dig. Låt din tjänare / tjänarinna **N.**, som har

mättats med himmelsk mat och dryck, i frid och trygghet bryta upp från detta livet och gå in i ljusets och livets rike. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

R. Amen

Deinde infirmo et astantibus benedicit:

V. Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

V. Välsigne er Gud allsmäktig, Fadern och Sonen ✠ och den helige Ande.

R. Amen.

KOMMUNIONUTDELNING UTANFÖR MÄSSAN

Sacerdos astantes salutat:

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

℞. Amen

Sacerdos communicandos invitát ad pænítentíam, dicens:

℣. Fratres, agnoscámus peccáta nostra, ut apti simus ad hanc sacram celebratiónem participándam.

℣. Låt oss besinna oss och bekänna våra synder.

Et fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, ópere et omis-sióne: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor Beátam Maríam semper Vírginem, omnes ángeles et sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Jag bekänner inför Gud allsmäktig och er, mina bröder och systrar, att jag har syndat i tankar och ord, gärningar och underlåtelse, genom min skuld, min skuld, min egen stora skuld. Därför ber jag den saliga, alltid rena jungfrun Maria, alla änglar och helgon och er, mina bröder och systrar, att be för mig till Herren, vår Gud.

Et sacerdos concludit:

℣. Misereatur nostri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis nostris, perducat nos ad vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Gud allsmäktig förlåte oss våra synder i sin stora barmhärtighet och före oss till det eviga livet.

℟. Amen.

Tunc, pro opportunitate, ab uno ex astantibus vel ab ipso sacerdote legi potest textus Sacrae Scripturae, v. g. Io 6, 54-55:

Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam æternam, et ego resuscitabo eum in novissimo die. Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag ska låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck.

Sacerdos accipit pyxidem cum Corpore Domini, illud super altare deponit et genuflectit. Deinde orationem dominicam his verbis introducit:

℣. Præceptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

℣. Låt oss nu be den bön, som vår Herre Jesus Kristus har lärt oss:

et omnes simul pergunt:

Pater noster. . .

Fader vår. . .

Tunc sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque parum elevatam super pyxidem tenens, ad communicandos versus, dicit:

℣. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

℣. Se Guds lamm, som borttager världens synder. Saliga de som blivit kallade till Lammets måltid.

℟. Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur

℟. Herre, jag är inte värdig att du går in under mitt tak, men säg bara ett ord, så blir min själ he-

ánima mea.

lad.

Postea accipit pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

℣. Corpus Christi.

℣. Kristi kropp.

℞. Amen.

℞. Amen.

Distributione Communionis expleta, purificatio de more peragitur. Deinde sacerdos dicit orationem conclusivam:

Orémus.

Låt oss bedja.

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti, tríbe, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du i Altarets Sakrament har lämnat oss en åminnelse av ditt lidande. Lär oss att så vörda din kropps och ditt blods mysterium att vi i vårt eget liv får erfara din frälsning. Du som lever och råder i evigheters evighet.

℞. Amen.

℞. Amen

Deinde sacerdos, versus ad populum, extendens manus dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Herren vare med er.

℞. Et cum spíritu tuo.

℞. Och med din ande.

Et benedicit populum, dicens:

℣. Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℣. Välsigne er Gud allsmäktig, Fadern och Sonen ✠ och den helige Ande.

℞. Amen.

℞. Amen.

Tandem sacerdos dicit:

℣. Ite in pace.

℟. Deo grátias

℣. Gå i Herrens frid.

℟. Gud, vi tackar dig.

PRECES

Sérviam!

℣. Ad Trinitátem Beatíssimam.

℞. Grátias tibi, Deus, grátias tibi: vera et una Trínitas, una et summa Déitas, sancta et una Únitas.

℣. Ad Iesum Christum Regem.

℞. Dóminus Iudex noster; Dóminus Légifer noster; Dóminus Rex noster. Ipse salvábit nos.

℣. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℞. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos.

℞. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dóminus illuminátio mea et salus mea: quem timébo?

℞. Si consístant advérsus me castra, non timébit cor meum; si exsúrgat advérsus me prœlium, in hoc ego sperábo.

℣. Ad Beátam Vírginem Mariám Mediátricem.

℞. Recordáre, Virgo Mater Dei, dum stéteris in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis bona.

℣. Ad Sanctum Ioseph Sponsum Beátæ Mariæ Vírginis.

℞. Fecit te Deus quasi Patrem Regis, et dóminum univérsæ domus eius: ora pro nobis.

℣. Ad Ángelos Custódes.

℞. Sancti Ángeli Custódes nostri, deféndite nos in prœlio ut non pereámus in treméndo iudício.

℣. Ad Sanctum Iosephmaríam Conditórem nostrum.

℞. Intercéde pro fíliis tuis ut, fídeles spirítui Óperis Dei, labórem sanctificémus et ánimas Christo lucrifácere quærámus.

℣. Orémus pro Beatíssimo Papa nostro N.

℞. Dóminus consérvet eum, et vífícet eum, et beátum fáciat eum

in terra, et non tradat eum in animam inimicorum eius.

℣. Orémus et pro Antístite huius diocécisis.

℞. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Orémus pro unitáte apostolátus.

℞. Ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me et ego in te: ut sint unum, sicut et nos unum sumus.

℣. Omne regnum divísium contra se, desolábitur.

℞. Et omnis cívitas vel domus divísa contra se non stabit.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℞. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro Patre.

℞. Misericórdia Dómini ab ætérno et usque in ætérnum super eum: custódit enim Dóminus omnes diligéntes se.

℣. Orémus et pro frátribus nostris Óperis Dei, vivis atque defúctis.

℞. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eos.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiómem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Sacerdos, si Preces moderatur, exsurgit et addit «Dóminus vobíscum», stans etiam dum recitat orationem.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiómem nostram. Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni et adiuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Omnes dicunt:

Gáudium cum pace, emendatió-nem vitæ, spátium veræ pœni-téntiæ, grátiam et consolatió-nem Sancti Spíritus atque in Ópe-re Dei perseverántiam, tríbuat nobis Omnípotens et Miséricors Dóminus.

V. Sancte Míchaël.

R. Ora pro nobis.

V. Sancte Gábríel.

R. Ora pro nobis.

V. Sancte Ráphaël.

R. Ora pro nobis.

V. Sancte Petre.

R. Ora pro nobis.

V. Sancte Paule.

R. Ora pro nobis.

V. Sancte Ioánnes.

R. Ora pro nobis.

Cum adsit aliquis Sacerdos, dignior ait:

Iube, Domne, benedícere.

Sacerdos benedicit:

Dóminus sit in córdibus vestris, et in lábiis vestris, in nómine Patris **✠** et Fílii et Spíritus Sancti.

R. Amen.

V. Pax.

R. In ætérnum.

CONCORDAT CUM ORIGINALI IN ARCHIVO PRÆLATURÆ
ASSERVATO. =DR. ERNST BURKHART.
=ROMÆ, 9 IANUARI 2012.

Apud Collegii Romani Sanctæ Crucis
Copyright © Prælatura Sanctæ Crucis et Operis Dei, 2012
(pro manuscripto)

BÖN FÖR DE AVLIDNA

RESPONSORIUM

(Recitatum)

℣. Ne recordéris peccáta mea, Dómine.

℞. Dum véneris iudicáre sáeculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

℞. Dum véneris iudicáre sáeculum per ignem.

℣. Réquiem ætérnam dona ei (eis), Dómine, et lux perpétua lúceat ei (eis).

℞. Dum véneris iudicáre sáeculum per ignem.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Celebrans dicit:

Pater noster...

Et secreto continuatur ab ómnibus. Postea, iunctis manibus, celebrans dicit:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℞. Erue, Dómine, ánimam eius (ánimas eórum).

℣. Requiéscat (-ant) in pace.

℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Pro uno defuncto:

Absólve, quæsumus, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) **N.** ab omni vínculo delictórum, ut, qui (quæ) in hoc sáculo Christo mérui conformári, in resurrectionis glória inter sanctos tuos resuscitátus (resuscitáta) respíret. Per Christum Dóminum Nostrum.

Pro Operis Dei fidelibus Societatisque Sacerdotalis Sanctæ Crucis sociis et benefactoribus defunctis.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut Operis Dei fidéles Societátisque Sacerdotalis Sanctæ Crucis sócios et benefactóres qui ex hoc sáculo transiérunt, Beáta María semper Vírgine et Sancto Ioseph intercedéntibus, cum Sancto Iosephmaría et ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Pro Avibus ceterisque parentibus Conditoris nostri, necnon pro Operis Dei fidelium Societatisque Sacerdotalis Sanctæ Crucis sociorum propinquis defunctis.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre ac propínquos dilígere præcepísti: miserére cleménter animábus paréntum Conditoris nostri, necnon paréntum et propinquórum nostrórum, eorúmque peccáta dimítte; nosque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére.

Pro ómnibus fidelibus defunctis.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor: animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatió nibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sácula sæculórum.

R. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona ei (eis), Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei (eis).

℣. Requiéscat (-ant) in pace.

℟. Amen.

℣. Anima eius (Animæ eórum) et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

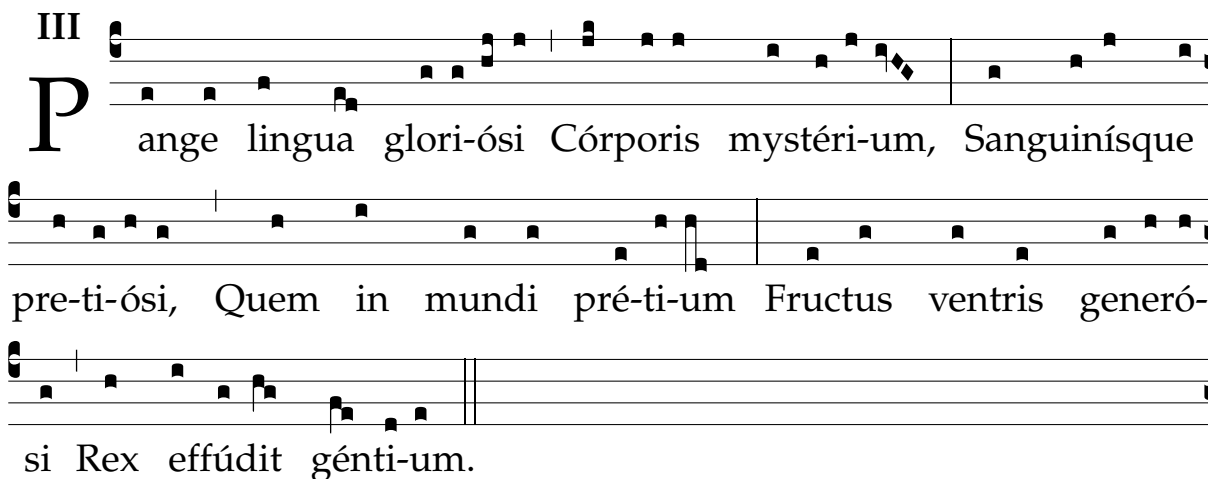
℟. Amen.

RITO DE LA EXPOSICIÓN Y BENDICIÓN EUCARÍSTICA

Congregado el pueblo, el ministro cubierto con el paño de hombros, traslada el Sacramento al altar desde el lugar de la reserva. Se puede cantar Pange lingua, O Salutaris hostia u otro canto adecuado. Si se emplea la custodia, el ministro inciensa al Sacramento.

III

P

ange lingua glori-ósi Córporis mystéri-um, Sanguinísque
pre-ti-ósi, Quem in mundi pré-ti-um Fructus ventris generó-
si Rex effúdit génti-um.

El ministro lee algún texto de la Sagrada Escritura. Se puede tener una homilía o breve exhortación, tras lo cual se guardará un momento de silencio. Después el ministro puede dirigir el rezo de la Visita.

Al acabar la adoración el pueblo canta Tantum ergo u otro canto eucarístico. Si la exposición tiene lugar con la custodia, el ministro inciensa el Santísimo.

Tras el himno el ministro canta:

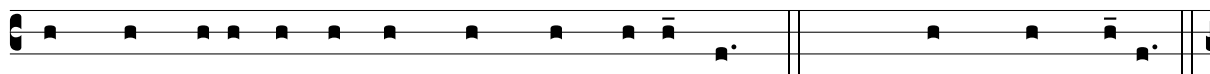
℣. Panem de cælo præstitísti eis (T. P: allelúia).

Panem de cælo præsti-tísti é-is. (T.P:... é-is. Allelúia)

La asamblea responde:

℟. Omne delectaméntum in se habéntem (T. P: allelúia).

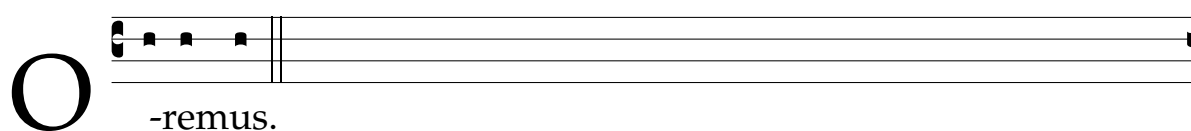
Omne delectaméntum in se habéntem. (T.P:...tem. Allelúia)

Continúa el ministro:

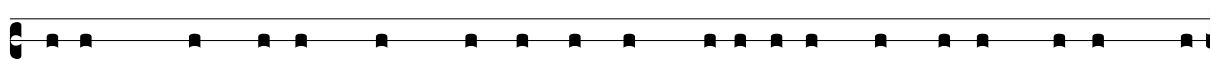
Orémus.

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti, tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sânguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum in nobis iúgi-ter sentiámus. Qui vivis et regnas in sácula sæculórum.

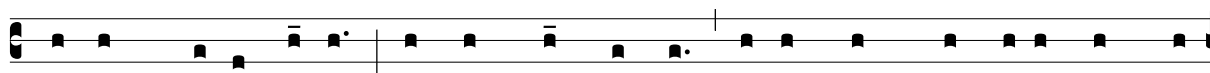
R. Amen.

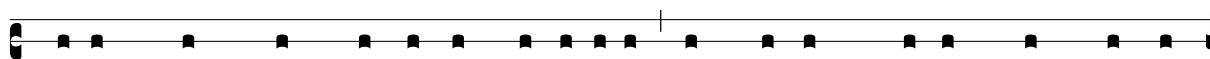
-remus.

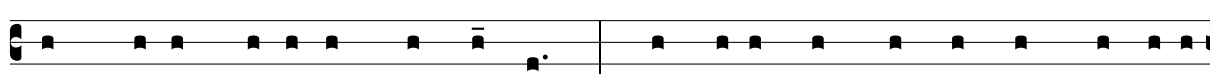
De-us qui nobis sub sacraménto mirábi-li passiónis tu-æ me-

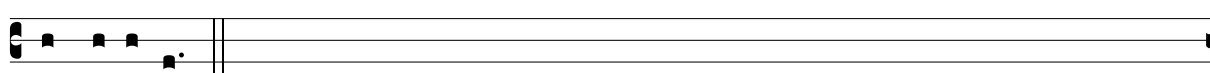
móriam re-liquísti: tríbue, quæsumus, i-ta nos Córporis et Sán-

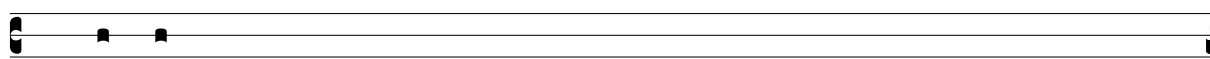
guinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum

in nobis iúgi-ter sentiámus. Qui vivis et regnas in sácula

sæculórum.

R. Amen.

Dicha la oración, el ministro, tomando el paño de hombros, hace genuflexión, toma la custodia o copón y hace con él en silencio la señal de la cruz sobre el pueblo. Acabada la bendición, el sacerdote puede incoar las alabanzas de desagravio:

Bendito sea Dios.

Bendito sea su santo Nombre.

Bendito sea Jesucristo, Dios y Hombre verdadero.

Bendito sea el nombre de Jesús.

Bendito sea su Sacratísimo Corazón.

Bendita sea su Preciosísima Sangre.

Bendito sea Jesús en el Santísimo Sacramento del Altar.

Bendito sea el Espíritu Santo Paráclito.

Bendita sea la excelsa Madre de Dios, María Santísima.

Bendita sea su Santa e Inmaculada Concepción.

Bendita sea su gloriosa Asunción.

Bendito sea el nombre de María Virgen y Madre.

Bendito sea San José, su castísimo Esposo.

Bendito sea Dios en sus Ángeles y en sus Santos.

Amen.

Acabada la bendición, el ministro reserva el Sacramento en el sagrario y hace genuflexión. Mientras, el pueblo, si se juzga oportuno, hace alguna aclamación. Finalmente el ministro se retira a la sacristía.

TEXTOS PARA PROCLAMAR Y MEDITAR ANTE EL SANTÍSIMO SACRAMENTO

ADVIENTO

Lectura del libro de Isaías

45, 6b-8

«Yo no soy el Señor, y no hay ningún otro, el que produce la luz y crea las tinieblas, el que hace la paz y crea la desdicha.

»Yo, el Señor, hago todo esto.

»Destilad, cielos, el rocío de lo alto, derramad, nubes, la justicia, que se abra la tierra y germine la salvación, y que, a la vez, brote la justicia. Yo, el Señor, lo he creado».

Lectura del libro de Jeremías

23, 5-6

«Mirad que vienen días –oráculo del Señor– en que suscitaré a David un brote justo, que rija como rey y sea prudente, y ejerza el derecho y la justicia en la tierra.

»En sus días Judá será salvada, e Israel habitará en seguridad, y éste será el nombre con que le llamen: El Señor, nuestra Justicia».

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

4, 4-7

Hermanos: Alegraos siempre en el Señor; os lo repito, alegraos. Que vuestra comprensión sea patente a todos los hombres.

El Señor está cerca. No os preocupéis por nada; al contrario: en toda oración y súplica, presentad a Dios vuestras peticiones con acción de gracias.

Y la paz de Dios que supera todo entendimiento custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

NAVIDAD

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

2, 8-12.16

Había unos pastores por aquellos contornos, que dormían al raso y vigilaban por turno su rebaño durante la noche.

De improviso un ángel del Señor se les presentó, y la gloria del Señor los rodeó de luz. Y se llenaron de un gran temor.

El ángel les dijo: «No temáis. Mirad que vengo a anunciaros una gran alegría, que lo será para todo el pueblo: hoy os ha nacido, en la ciudad de David, el Salvador, que es el Cristo, el Señor; y esto os servirá de señal: encontraréis a un niño envuelto en pañales y reclinado en un pesebre».

Y vinieron presurosos y encontraron a María y a José y al niño reclinado en el pesebre.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas

4, 4-7

Hermanos: Al llegar la plenitud de los tiempos, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la Ley, para redimir a los que estaban bajo la Ley, a fin de que recibiésemos la adopción de hijos.

Y, puesto que sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: «¡Abbá, Padre!» De manera que ya no eres siervo, sino hijo; y como eres hijo, también heredero por gracia de Dios.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

2, 6-11

Jesucristo, siendo de condición divina, no consideró como presa codiciable el ser igual a Dios, sino que se anonadó a sí mismo tomando la forma de siervo, hecho semejante a los hombres; y, mostrándose igual que los demás hombres, se humilló a sí mismo haciéndose obediente hasta la muerte, y muerte de cruz.

Y por eso Dios lo exaltó y le otorgó el nombre que está sobre todo nombre; para que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en los cielos, en la tierra y en los abismos, y toda lengua confiese: «¡Jesucristo es el Señor!», para gloria de Dios Padre.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Tito

2, 11-14

Queridos hermanos:

Se ha manifestado la gracia de Dios, portadora de salvación para todos los hombres, educándonos para que renunciemos a la impiedad y a las concupiscencias mundanas, y vivamos con prudencia, justicia y piedad en este mundo, aguardando la esperanza bienaventurada y la manifestación de la gloria del gran Dios y Salvador nuestro, Jesucristo. Él se entregó a sí mismo por nosotros para redimirnos de toda iniquidad, y para purificar para sí un pueblo escogido, celoso por hacer el bien.

TIEMPO ORDINARIO

Lectura del libro del Éxodo

3, 1-7.15

En aquellos días Moisés apacentaba el rebaño de su suegro Jetró, sacerdote de Madián; solía conducirlo al interior del desierto, llegando hasta el Horeb, el monte de Dios.

El ángel del Señor se le manifestó en forma de llama de fuego en medio de una zarza. Moisés miró: la zarza ardía, pero no se consumía.

Y se dijo Moisés: «Voy a acercarme y comprobar esta visión prodigiosa: por qué no se consume la zarza».

Vio el Señor que Moisés se acercaba a mirar y lo llamó de entre la zarza: «¡Moisés, Moisés! » Y respondió él: «Heme aquí». Y dijo Dios: «No te acerques aquí; quítate las sandalias de los pies, porque el lugar que pisas es tierra sagrada». Y añadió: «Yo soy el Dios de tu padre, el Dios de Abrahán, el Dios de Isaac y el Dios de Jacob».

Moisés se cubrió el rostro por temor a contemplar a Dios. Y le dijo más: «Así dirás a los hijos de Israel: El Señor, el Dios de vuestros padres, el Dios de Abrahán, el Dios de Isaac, el Dios de Jacob, me envía a vosotros. Éste es mi nombre para siempre; así seré invocado de generación en generación».

Lectura del libro de los Proverbios

9, 1-6

La Sabiduría edificó su casa, asentó sus siete columnas; inmoló sus víctimas, mezcló su vino, preparó su mesa. Envío a sus criadas, y clama desde la altura que domina la ciudad: «Quien sea simple, venga acá». A los faltos de seso les dice: «Venid, comed de mi pan, y bebed del vino que he mezclado. Dejad la simpleza y viviréis, avanzad por los caminos del discernimiento».

Lectura del segundo libro de Samuel**6, 1-3.5.15.17-18**

David reunió de nuevo a lo más selecto de Israel, treinta mil hombres. Se levantó y se dirigió con todo su ejército hacia Baalá de Judá para traer desde allí el arca de Dios, que llevaba sobre sí el nombre del Señor de los ejércitos que se sienta sobre los querubines.

Cargaron el arca de Dios sobre una carreta nueva y la sacaron de la casa de Abinadab que está en la colina. Uzá y Ajió, hijos de Abinadab, conducían la carreta.

David y todo Israel iban bailando delante del Señor con todo su entusiasmo, cantando con cítaras y arpas, con panderos, sistros y címbalos. David y toda la casa de Israel trasladaban el arca del Señor entre gritos de júbilo y sonar de trompetas.

Introdujeron el arca del Señor y la colocaron en su sitio en medio de la tienda que David había mandado levantar. David ofreció ante el Señor holocaustos y sacrificios de comunión.

Y cuando terminó la ofrenda del holocausto y de los sacrificios de comunión, bendijo al pueblo en nombre del Señor de los ejércitos.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo**6, 25-32**

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos:

«No estéis preocupados por vuestra vida: qué vais a comer; o por vuestro cuerpo: con qué os vais a vestir. ¿Es que no vale más la vida que el alimento, y el cuerpo más que el vestido? Mirad las aves del cielo: no siembran, ni siegan, ni almacenan en graneros, y vuestro Padre celestial las alimenta. ¿Es que no valéis vosotros mucho más que ellas? ¿Quién de vosotros, por mucho que cavile, puede añadir un solo codo a su estatura? Y sobre el vestir, ¿por qué os preocupáis? Fijaos en los lirios del campo, cómo crecen; no se fatigan ni hilan, y yo os digo que ni Salomón en toda su gloria pudo vestirse como uno de ellos. Y si a la hierba del campo, que hoy es y mañana se echa al horno, Dios la viste así, ¿cuánto más a vosotros, hombres de poca fe? Así pues, no andéis

preocupados diciendo: “¿qué vamos a comer, qué vamos a beber, con qué nos vamos a vestir?”

»Por todas esas cosas se afanan los paganos. Bien sabe vuestro Padre celestial que de todo eso estáis necesitados».

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

22, 14-20

Llegada la hora, se puso a la mesa y los apóstoles con él. Y les dijo: «Ardientemente he deseado comer esta Pascua con vosotros, antes de padecer, porque os digo que no la volveré a comer hasta que tenga su cumplimiento en el Reino de Dios».

Y tomando el cáliz, dio gracias y dijo: «Tomadlo y distribuidlo entre vosotros; pues os digo que a partir de ahora no beberé del fruto de la vid hasta que venga el Reino de Dios».

Y tomando pan, dio gracias, lo partió y se lo dio diciendo: «Esto es mi cuerpo, que es entregado por vosotros. Haced esto en memoria mía».

Y del mismo modo el cáliz, después de haber cenado, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre, que es derramada por vosotros».

Lectura del santo Evangelio según san Juan

6, 51-58

En aquel tiempo dijo Jesús a los Judíos: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo. Si alguno come este pan vivirá eternamente; y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo».

Los judíos se pusieron a discutir entre ellos: «¿Cómo puede éste darnos a comer su carne?»

Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo que si no coméis la carne del Hijo del Hombre y no bebéis su sangre, no tendréis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo le resucitaré en el último día. Porque mi carne es verdadera comida y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre permanece en mí y yo en él. Igual que el Padre que me envió vive y yo vivo por el Padre, así, aquel que me come vivirá por mí. Éste es

el pan que ha bajado del cielo, no como el que comieron los padres y murieron: quien come este pan vivirá eternamente».

Lectura del santo Evangelio según san Juan

14, 23-27

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: «Si alguno me ama, guardará mi palabra, y mi Padre le amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama, no guarda mis palabras; y la palabra que escucháis no es mía, sino del Padre que me ha enviado.

»Os he hablado de todo esto estando con vosotros; pero el Paráclito, el Espíritu Santo que el Padre enviará en mi nombre, Él os enseñará todo y os recordará todas las cosas que os he dicho. La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy como la da el mundo. No se turbe vuestro corazón ni se acobarde».

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios

10, 16-17

Hermanos: El cáliz de bendición que bendecimos ¿no es la comunión de la sangre de Cristo? El pan que partimos ¿no es la comunión del Cuerpo de Cristo? Puesto que el pan es uno, muchos somos un solo cuerpo, porque todos participamos de un solo pan.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios

11, 23-26

Hermanos: Yo recibí del Señor lo que también os transmití: que el Señor Jesús, la noche en que fue entregado, tomó pan, y dando gracias, lo partió y dijo:

«Esto es mi cuerpo, que se da por vosotros; haced esto en conmemoración mía».

Y de la misma manera, después de cenar, tomó el cáliz, diciendo:

«Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; cuantas veces lo bebáis, hacedlo en conmemoración mía».

Porque cada vez que coméis este pan y bebéis este cáliz, anunciáis la muerte del Señor, hasta que venga.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

5, 4-8

Queridos hermanos: Todo el que ha nacido de Dios, vence al mundo. Y ésta es la victoria que ha vencido al mundo: nuestra fe.

¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Éste es el que vino por el agua y por la sangre: Jesucristo.

No solamente con el agua, sino con el agua y con la sangre. Y es el Espíritu quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Pues son tres los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y los tres coinciden en lo mismo.

Lectura del libro del Apocalipsis

7, 9-12

Yo, Juan, vi una gran multitud que nadie podría contar, de todas las naciones, tribus, pueblos y lenguas, de pie ante el trono y ante el Cordero, vestidos con túnicas blancas, y con palmas en las manos, que gritaban con fuerte voz:

«¡La salvación viene de nuestro Dios, que se sienta sobre el trono, y del Cordero! »

Y todos los ángeles estaban de pie alrededor del trono, de los ancianos y de los cuatro seres vivos, y cayeron sobre sus rostros ante el trono y adoraron a Dios, diciendo:

«Amén. La bendición, la gloria, la sabiduría, la acción de gracias, el honor, el poder y la fortaleza pertenecen a nuestro Dios por los siglos de los siglos. Amén».

Lectura del libro del Apocalipsis

21, 1-4

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Vi también la

ciudad santa, la nueva Jerusalén, que bajaba del cielo de parte de Dios, ataviada como una novia que se engalana para su esposo.

Y oí una fuerte voz procedente del trono que decía:

«Ésta es la morada de Dios con los hombres: Habitará con ellos y ellos serán su pueblo, y Dios, habitando realmente en medio de ellos, será su Dios. Y enjugará toda lágrima de sus ojos; y no habrá ya muerte, ni llanto, ni lamento, ni dolor, porque todo lo anterior ya pasó».

CUARESMA

Lectura del libro del Deuteronomio

8, 2-3.14b-16a

En aquellos días habló Moisés al pueblo, diciendo:

«Debes recordar todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer por el desierto durante estos cuarenta años, para hacerte humilde, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón, si guardas o no sus mandamientos.

»Te humilló y te hizo pasar hambre. Luego te alimentó con el maná, que desconocíais tú y tus padres, para enseñarte que no sólo de pan vive el hombre, sino de todo lo que sale de la boca del Señor.

»No te olvides del Señor, tu Dios, que te sacó del país de Egipto, de la casa de la esclavitud, el que te ha conducido por el desierto grande y terrible, con serpientes venenosas y alacranes, por un secarral en el que no hay agua.

»Él es el que hizo brotar para ti agua de la roca de pedernal; el que te alimentó en el desierto con el maná, que no habían conocido tus padres».

Lectura del primer libro de los Reyes

19, 4-8

Elías continuó por el desierto una jornada de camino, y, al final, se sentó bajo una retama y se deseó la muerte diciendo:

«Ya es demasiado, Señor, toma mi vida, pues yo no soy mejor que mis padres». Se echó y se quedó dormido debajo de la retama.

De pronto, un ángel le tocó y le dijo: «Levántate y come». Miró a su cabecera y había una torta asada y un jarro de agua. Él comió y bebió; luego se volvió a echar. El ángel del Señor volvió a tocarle por segunda vez y le dijo: «Levántate y come, porque te queda un camino demasiado largo».

Se levantó, comió y bebió; y con las fuerzas de aquella comida caminó cuarenta días y cuarenta noches hasta el Horeb, el monte de Dios.

Lectura del santo Evangelio según san Juan**6, 26-29**

En aquel tiempo, Jesús les respondió: «En verdad, en verdad os digo que vosotros me buscáis no por haber visto los signos, sino porque habéis comido los panes y os habéis saciado. Obrad no por el alimento que se consume, sino por el que perdura hasta la vida eterna, el que os dará el Hijo del Hombre, pues a éste lo confirmó Dios Padre con su sello».

Ellos le preguntaron: «¿Qué debemos hacer para realizar las obras de Dios?»

Jesús les respondió: «Ésta es la obra de Dios: que creáis en quien Él ha enviado».

Lectura del santo Evangelio según san Juan**6, 30-35**

En aquel tiempo, dijo la gente a Jesús: «¿Y qué signo haces tú, para que lo veamos y te creamos? ¿Qué obras realizas tú? Nuestros padres comieron en el desierto el maná, como está escrito: “Les dio a comer pan del cielo”».

Les respondió Jesús: «En verdad, en verdad os digo que Moisés no os dio el pan del cielo, sino que mi Padre os da el verdadero pan del cielo. Porque el pan de Dios es el que ha bajado del cielo y da la vida al mundo». «Señor, danos siempre de este pan», le dijeron ellos.

Jesús les respondió: «Yo soy el pan de vida; el que viene a mí no tendrá hambre, y el que cree en mí no tendrá nunca sed».

TIEMPO PASCUAL

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

24, 13-16.28-34

Dos de sus discípulos se dirigían a una aldea llamada Emaús, que distaba de Jerusalén sesenta estadios. Iban conversando entre sí de todo lo que había acontecido. Y mientras comentaban y discutían, el propio Jesús se acercó y se puso a caminar con ellos, aunque sus ojos eran incapaces de reconocerle.

Llegaron cerca de la aldea adonde iban, y él hizo ademán de continuar adelante. Pero le retuvieron diciéndole: «Quédate con nosotros, porque se hace tarde y está ya anocheciendo». Y entró para quedarse con ellos. Y cuando estaban juntos a la mesa tomó el pan, lo bendijo, lo partió y se lo dio. Entonces se les abrieron los ojos y le reconocieron, pero él desapareció de su presencia.

Y se dijeron uno a otro: «¿No es verdad que ardía nuestro corazón dentro de nosotros, mientras nos hablaba por el camino y nos explicaba las Escrituras? »

Y, al instante, se levantaron y regresaron a Jerusalén, y encontraron reunidos a los once y a los que estaban con ellos, que decían: «El Señor ha resucitado realmente y se ha aparecido a Simón».

Lectura del santo Evangelio según san Juan

20, 19-21

Al atardecer de aquel día, el siguiente al sábado, con las puertas del lugar donde se habían reunido los discípulos cerradas por miedo a los judíos, vino Jesús, se presentó en medio de ellos y les dijo: «La paz esté con vosotros». Y dicho esto, les mostró las manos y el costado.

Al ver al Señor, los discípulos se alegraron. Les repitió: «La paz esté con vosotros. Como el Padre me envió, así os envío yo».

Lectura del santo Evangelio según san Juan**20, 26-29**

A los ocho días, estaban otra vez dentro sus discípulos y Tomás con ellos. Aunque estaban las puertas cerradas, vino Jesús, se presentó en medio y dijo: «La paz esté con vosotros».

Después le dijo a Tomás: «Trae aquí tu dedo y mira mis manos, y trae tu mano y métela en mi costado, y no seas incrédulo, sino creyente».

Respondió Tomás y le dijo: «¡Señor mío y Dios mío! »

Jesús contestó: «Porque me has visto has creído; bienaventurados los que sin haber visto hayan creído».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles**2, 42-47**

Perseveraban asiduamente en la doctrina de los apóstoles y en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones. El temor sobrecogía a todos, y por medio de los apóstoles se realizaban muchos prodigios y señales.

Todos los creyentes estaban unidos y tenían todas las cosas en común. Vendían las posesiones y los bienes y los repartían entre todos, según las necesidades de cada uno.

Todos los días acudían al Templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y comían juntos con alegría y sencillez de corazón, alabando a Dios y gozando del favor de todo el pueblo. Todos los días el Señor incorporaba a los que habían de salvarse.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles**2, 42; 4, 32-33**

Perseveraban asiduamente en la doctrina de los apóstoles y en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones.

Y la multitud de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma, y nadie consideraba como suyo lo que poseía, sino que compartían todas las cosas.

Con gran poder los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús; y en todos ellos había abundancia de gracia.

SOLEMNIDADES Y FIESTAS

1 DE ENERO

SANTA MARÍA, MADRE DE DIOS

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

2, 16-20

En aquel tiempo: Vinieron presurosos a Belén y encontraron a María y a José y al niño reclinado en el pesebre. Al verlo, reconocieron las cosas que les habían sido anunciadas sobre este niño.

Y todos los que lo oyeron se maravillaron de cuanto los pastores les habían dicho.

María guardaba todas estas cosas ponderándolas en su corazón.

Y los pastores regresaron, glorificando y alabando a Dios por todo lo que habían oído y visto, según les fue dicho.

6 DE ENERO

EPIFANÍA DEL SEÑOR

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

2, 1-2.7-11

Después de nacer Jesús en Belén de Judá en tiempos del rey Herodes, unos Magos llegaron de Oriente a Jerusalén preguntando:

«¿Dónde está el Rey de los Judíos que ha nacido? Porque vimos su estrella en el Oriente y hemos venido a adorarlo».

Entonces, Herodes, llamando en secreto a los Magos, se informó cuidadosamente por ellos del tiempo en que había aparecido la estrella; y les envió a Belén, diciéndoles:

«Id e informaos bien acerca del niño; y cuando lo encontréis, avisadme para que también yo vaya a adorarlo».

Ellos, después de oír al rey, se pusieron en marcha. Y entonces, la estrella que habían visto en el Oriente se colocó delante de ellos, hasta

pararse sobre el sitio donde estaba el niño. Al ver la estrella se llenaron de inmensa alegría. Y entrando en la casa, vieron al niño con María, su madre, y postrándose le adoraron; luego, abrieron sus cofres y le ofrecieron presentes, oro, incienso y mirra.

19 DE MARZO

SAN JOSÉ

Lectura del libro del Génesis

41, 55-57

En aquellos días, llegó también el hambre a todo el país de Egipto, y el pueblo clamó al faraón pidiendo pan. El faraón dijo a todos los egipcios:

«Id a José, y haced lo que él os diga».

Reinaba el hambre sobre toda la faz de la tierra, y entonces José abrió todos los graneros y vendió grano a los egipcios mientras arreciaba el hambre en el país de Egipto. De todos los países venían a Egipto a comprar grano a José, porque el hambre arreciaba en toda la tierra.

25 DE MARZO

ANUNCIACIÓN DEL SEÑOR

Lectura del santo Evangelio según san Juan

1, 1-5.9-14

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios.

Todo se hizo por él, y sin él no se hizo nada de cuanto ha sido hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en las tinieblas, y las tinieblas no la recibieron.

El Verbo era la luz verdadera, que ilumina a todo hombre, que viene a este mundo. En el mundo estaba, y el mundo se hizo por él, y el mundo no le conoció.

Vino a los suyos, y los suyos no le recibieron. Pero a cuantos le recibieron les dio la potestad de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre, que no han nacido de la sangre, ni de la voluntad de la carne, ni del querer del hombre, sino de Dios.

Y el Verbo se hizo carne, y habitó entre nosotros, y hemos visto su gloria, gloria como de Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

24 DE JUNIO

NATIVIDAD DE SAN JUAN BAUTISTA

Lectura del santo Evangelio según san Juan

1, 35-39

En aquel tiempo estaban Juan y dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dijo: «Éste es el Cordero de Dios».

Los dos discípulos, al oírle hablar así, siguieron a Jesús. Se volvió Jesús y, viendo que le seguían, les preguntó: «¿Qué buscáis? » Ellos le dijeron: «Rabbí -que significa: “Maestro”-, ¿dónde vives?». Les respondió: «Venid y veréis».

Fueron y vieron dónde vivía, y se quedaron con él aquel día. Era más o menos la hora décima.

29 DE JUNIO

SAN PEDRO Y SAN PABLO

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

28, 16-20

En aquel tiempo los once discípulos marcharon a Galilea, al monte que Jesús les había indicado y en cuanto le vieron le adoraron; pero otros dudaron.

Y Jesús se acercó y les dijo: «Se me ha dado toda potestad en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándoles en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y

enseñándoles a guardar todo cuanto os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días hasta el fin del mundo».

15 DE AGOSTO

ASUNCIÓN DE LA VIRGEN MARÍA

Lectura del libro del Apocalipsis

21, 1-4

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Vi también la ciudad santa, la nueva Jerusalén, que bajaba del cielo de parte de Dios, ataviada como una novia que se engalana para su esposo.

Y oí una fuerte voz procedente del trono que decía:

«Ésta es la morada de Dios con los hombres: habitará con ellos y ellos serán su pueblo, y Dios, habitando realmente en medio de ellos, será su Dios. Y enjugará toda lágrima de sus ojos; y no habrá ya muerte, ni llanto, ni lamento, ni dolor, porque todo lo anterior ya pasó».

14 DE SEPTIEMBRE

EXALTACIÓN DE LA SANTA CRUZ

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

2, 5-11

Hermanos: Tened entre vosotros los mismos sentimientos que tuvo Cristo Jesús, el cual, siendo de condición divina, no consideró como presa codiciable el ser igual a Dios, sino que se anonadó a sí mismo tomando la forma de siervo, hecho semejante a los hombres; y, mostrándose igual que los demás hombres, se humilló a sí mismo haciéndose obediente hasta la muerte, y muerte de cruz.

Y por eso Dios lo exaltó y le otorgó el nombre que está sobre todo nombre; para que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en los cielos,

en la tierra y en los abismos, y toda lengua confiese: «¡Jesucristo es el Señor!», para gloria de Dios Padre.

29 DE SEPTIEMBRE

SAN MIGUEL, SAN GABRIEL Y SAN RAFAEL

Lectura del libro del Apocalipsis

8, 2-4

Yo, Juan, vi a los siete ángeles que están de pie delante de Dios. Les entregaron siete trompetas. Vino otro ángel y se quedó en pie junto al altar con un incensario de oro. Le entregaron muchos perfumes para que los ofreciera, con las oraciones de todos los santos, sobre el altar de oro que está ante el trono. Y ascendió el humo de los perfumes, con las oraciones de los santos, desde la mano del ángel hasta la presencia de Dios.

1 DE NOVIEMBRE

TODOS LOS SANTOS

Lectura del libro del Apocalipsis

7, 9-12

Yo, Juan, vi una gran multitud que nadie podía contar, de todas las naciones, tribus, pueblos y lenguas, de pie ante el trono y ante el Cordero, vestidos con túnicas blancas, y con palmas en las manos, que gritaban con fuerte voz:

«¡La salvación viene de nuestro Dios, que se sienta sobre el trono, y del Cordero! »

Y todos los ángeles estaban de pie alrededor del trono, de los ancianos y de los cuatro seres vivos, y cayeron sobre sus rostros ante el trono y adoraron a Dios, diciendo:

«Amén. La bendición, la gloria, la sabiduría, la acción de gracias, el honor, el poder y la fortaleza pertenecen a nuestro Dios por los siglos de los siglos. Amén».

8 DE DICIEMBRE

INMACULADA CONCEPCIÓN

Lectura de la profecía de Zacarías **2, 14-15**

«Grita de gozo y alégrate, hija de Sión, porque vengo a habitar dentro de ti -oráculo del Señor. Aquel día seguirán al Señor muchas naciones y serán pueblo mío. Yo habitaré en medio de ti, y sabrás que el Señor de los ejércitos a ti me envió».

Lectura del libro de los Salmos **44 (45), 11-18**

Escucha, hija, y mira, presta tu oído, olvida tu pueblo y la casa de tu padre: y el rey se prenderá de tu belleza; él es tu señor, inclínate ante él. La hija de Tiro viene con presentes, los pueblos más ricos buscan tu favor. Radiante de gloria, la hija del rey enjoyada de brocados de oro es su vestido, con bordados de colores, es conducida ante el rey. Vírgenes, sus damas, forman su séquito, son conducidas ante ti; son conducidas en medio de alegría y regocijo; entran en el palacio del rey. En lugar de tus padres estarán tus hijos; los constituirás príncipes por toda la tierra. Haré memorable tu nombre en todas las generaciones; por esto, te alabarán los pueblos por los siglos de los siglos.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos **8, 28-30**

Hermanos: Sabemos que todas las cosas cooperan para el bien de los que aman a Dios, de los que son llamados según su designio. Porque a los que de antemano eligió, también predestinó para que lleguen a ser conformes a la imagen de su Hijo, a fin de que él sea primogénito

entre muchos hermanos. Y a los que predestinó también los llamó, y a los que llamó también los justificó, y a los que justificó también los glorificó.

25 DE DICIEMBRE NATIVIDAD DEL SEÑOR

Lectura del santo Evangelio según san Juan

1, 1-5.9-14

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Todo se hizo por él, y sin él no se hizo nada de cuanto ha sido hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en las tinieblas, y las tinieblas no la recibieron.

El Verbo era la luz verdadera, que ilumina a todo hombre, que viene a este mundo. En el mundo estaba, y el mundo se hizo por él, y el mundo no le conoció. Vino a los suyos, y los suyos no le recibieron. Pero a cuantos le recibieron les dio la potestad de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre, que no han nacido de la sangre, ni de la voluntad de la carne, ni del querer del hombre, sino de Dios.

Y el Verbo se hizo carne, y habitó entre nosotros, y hemos visto su gloria, gloria como de Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

27 DE DICIEMBRE SAN JUAN

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

4, 7-10

Queridísimos: amémonos unos a otros, porque el amor procede de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios, y conoce a Dios. El que no ama no ha llegado a conocer a Dios, porque Dios es amor.

En esto se manifestó entre nosotros el amor de Dios: en que Dios envió a su Hijo Unigénito al mundo para que recibiéramos por él la vida. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que Él nos amó y envió a su Hijo como víctima propiciatoria por nuestros pecados.

CELEBRACIONES MOVIBLES

RESURRECCIÓN DEL SEÑOR

Lectura del santo Evangelio según san Juan

20, 19-21

Al atardecer de aquel día, el siguiente al sábado, con las puertas del lugar donde se habían reunido los discípulos cerradas por miedo a los judíos, vino Jesús, se presentó en medio de ellos y les dijo:

«La paz esté con vosotros».

Y dicho esto, les mostró las manos y el costado.

Al ver al Señor, los discípulos se alegraron.

Les repitió: «La paz esté con vosotros. Como el Padre me envió, así os envío yo».

ASCENSIÓN DEL SEÑOR

Lectura del santo Evangelio según san Juan

14, 18-21.27-28

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No os dejaré huérfanos, yo volveré a vosotros. Todavía un poco más y el mundo ya no me verá, pero vosotros me veréis porque yo vivo y también vosotros viviréis. Ese día conoceréis que yo estoy en el Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros.

»El que acepta mis mandamientos y los guarda, ése es el que me ama. Y el que me ama será amado por mi Padre, y yo le amaré y yo mismo me manifestaré a él.

»La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy como la da el mundo. No se turbe vuestro corazón ni se acobarde.

»Habéis escuchado que os he dicho: Me voy y vuelvo a vosotros. Si me amarais os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es mayor que yo».

PENTECOSTÉS

Lectura del santo Evangelio según san Juan

14, 23-27

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: «Si alguno me ama, guardará mi palabra, y mi Padre le amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama, no guarda mis palabras; y la palabra que escucháis no es mía, sino del Padre que me ha enviado.

»Os he hablado de todo esto estando con vosotros; pero el Paráclito, el Espíritu Santo que el Padre enviará en mi nombre, Él os enseñará todo y os recordará todas las cosas que os he dicho.

»La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy como la da el mundo. No se turbe vuestro corazón ni se acobarde».

SANTÍSIMA TRINIDAD

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

10, 21-24

En aquel tiempo lleno de gozo en el Espíritu Santo, dijo Jesús:

«Yo te alabo, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has ocultado estas cosas a los sabios y prudentes y las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, porque así te ha parecido bien. Todo me lo ha entregado mi Padre, y nadie conoce quién es el Hijo sino el Padre, ni quién es el Padre sino el Hijo, y aquel a quien el Hijo quiera revelarlo».

Y volviéndose hacia los discípulos les dijo aparte: «Bienaventurados los ojos que ven lo que estáis viendo. Pues os aseguro que muchos profetas y reyes quisieron ver lo que vosotros estáis viendo y no lo vieron; y oír lo que estáis oyendo y no lo oyeron».

SANTÍSIMO CUERPO Y SANGRE DE CRISTO

Lectura del libro de la Sabiduría

16, 20-21.25-26

A tu pueblo, lo alimentaste con manjar de ángeles, y les diste pan del cielo, preparado sin trabajo, que producía completo deleite, apto para todos los gustos.

Esta sustancia tuya mostraba tu dulzura con los hijos, pues servía al deseo del que la recibía, se convertía en lo que cada uno prefería.

Por eso, también entonces, adoptando todas las formas, servía a tu liberalidad, que todo lo nutre, según el querer de los necesitados; para que tus hijos que amabas, Señor, aprendieran que no son los diversos frutos lo que alimenta al hombre, sino que es tu palabra la que mantiene a los que creen en Ti.

SANTÍSIMO CUERPO Y SANGRE DE CRISTO (PROCESIÓN)

Lectura del primer libro de las Crónicas

15, 3-4.15-16; 16, 1-2

En aquellos días convocó David en asamblea a todo Israel en Jerusalén para subir el arca del Señor al lugar que le había preparado. Reunió también a los hijos de Aarón y a los levitas. Y los levitas trasladaron el arca de Dios poniendo los varales sobre sus hombros, como lo había ordenado Moisés, según la palabra del Señor.

David dijo a los jefes de los levitas que dispusieran a sus hermanos los cantores, con instrumentos musicales, arpas, cítaras y címbalos, para que los hiciesen resonar con fuerza en señal de júbilo.

Así pues, introdujeron el arca de Dios y la colocaron en medio de la tienda que David había hecho levantar; y ofrecieron ante Dios holocaustos y sacrificios de comunión.

Cuando terminó de ofrecer los holocaustos y los sacrificios de comunión, David bendijo al pueblo en nombre del Señor.

SAGRADO CORAZÓN DE JESÚS

Lectura del santo Evangelio según san Juan

1, 31-37

Como era la Parasceve, para que no se quedaran los cuerpos en la cruz el sábado, porque aquel sábado era un día grande, los judíos rogaron a Pilato que les rompieran las piernas y los retirasen.

Vinieron los soldados y rompieron las piernas al primero y al otro que había sido crucificado con él. Pero cuando llegaron a Jesús, al verle ya muerto, no le quebraron las piernas, sino que uno de los soldados le abrió el costado con la lanza. Y al instante brotó sangre y agua.

El que lo vio da testimonio, y su testimonio es verdadero; y él sabe que dice la verdad para que también vosotros creáis.

Esto ocurrió para que se cumpliera la Escritura: «No le quebrantarán ni un hueso».

Y también otro pasaje de la Escritura dice: «Mirarán al que traspasaron».

JESUCRISTO, REY DEL UNIVERSO

Lectura del libro del Apocalipsis

5, 11-14

Yo, Juan, vi y oí un clamor de muchos ángeles que rodeaban el trono, a los seres vivos y a los ancianos. Su número era de miríadas de miríadas y millares de millares, que aclamaban con gran voz:

«Digno es el Cordero inmolado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza».

Y a toda criatura que existe en el cielo y en la tierra, por debajo de la tierra y en el mar, y a todo cuanto existe en ellos, les oí decir:

«Al que está sentado en el trono y al Cordero, la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos».

Y los cuatro seres vivos respondían: «Amén».

Y los ancianos se postraron y adoraron.

LA SAGRADA FAMILIA

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

2, 4-7

En aquellos días, José, como era de la casa y familia de David, subió desde Nazaret, ciudad de Galilea, a la ciudad de David llamada Belén, en Judea, para empadronarse con María, su esposa, que estaba encinta. Y cuando ellos se encontraban allí, le llegó la hora del parto, y dio a luz a su hijo primogénito; lo envolvió en pañales y lo recostó en un pesebre, porque no había lugar para ellos en el aposento.

ANIVERSARIOS DEL OPUS DEY Y DE SAN JOSEMARÍA

9 DE ENERO

NACIMIENTO DE SAN JOSEMARÍA

Lectura del libro de Jeremías

1, 4-10

Recibí esta palabra del Señor: «Antes de plasmarte en el seno materno, te conocí, antes de que salieras de las entrañas, te consagré, te puse como profeta de las naciones».

Respondí: «¡Ay, Señor Dios mío! Si no sé hablar, que soy muy joven».

El Señor me contestó: «No digas que soy muy joven, porque allá donde te envíe, irás, y todo cuanto te ordene, lo dirás. No les tengas miedo, que Yo estoy contigo para librarte», oráculo del Señor. El Señor extendió su mano, tocó mi boca, y me dijo: «Pongo mis palabras en tu boca. Mira, hoy te he puesto sobre las naciones y los reinos, para arrancar y abatir, para destruir y arruinar, para edificar y plantar».

14 DE FEBRERO

FUNDACIÓN DE LA LABOR APOSTÓLICA CON MUJERES Y DE LA SOCIEDAD SACERDOTAL DE LA SANTA CRUZ

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

2, 2-5.9-10

Queridos hermanos: Como niños recién nacidos que ansían la leche, apeteded vosotros la leche espiritual, no adulterada, para que con ella crezcáis hacia la salvación, si es que habéis gustado qué bueno es el Señor.

Acercándoos a él, piedra viva, desechada por los hombres, pero escogida y preciosa delante de Dios, también vosotros -como piedras vivas- sois edificados como edificio espiritual para un sacerdocio santo, con el fin de ofrecer sacrificios espirituales, agradables a Dios por medio de Jesucristo.

Pero vosotros sois linaje escogido, sacerdocio real, nación santa, pueblo adquirido en propiedad, para que pregonéis las maravillas de Aquel que os llamó de las tinieblas a su admirable luz: los que un tiempo no erais pueblo, ahora sois pueblo de Dios, los que antes no habíais alcanzado misericordia, ahora habéis alcanzado misericordia.

28 DE MARZO

ORDENACIÓN SACERDOTAL DE SAN JOSEMARÍA

Lectura de la carta a los Hebreos

5, 1-10

Todo sumo sacerdote, escogido entre los hombres, está constituido en favor de los hombres en lo que se refiere a Dios, para ofrecer dones y sacrificios por los pecados; y puede compadecerse de los ignorantes y extraviados, ya que él mismo está rodeado de debilidad, y a causa de ella debe ofrecer expiación por los pecados, tanto por los del pueblo como por los suyos.

Y nadie se atribuye este honor, sino el que es llamado por Dios, como Aarón.

De igual modo, Cristo no se apropió la gloria de ser Sumo Sacerdote, sino que se la otorgó el que le dijo:

«Tú eres mi hijo, yo te he engendrado hoy».

Asimismo, en otro lugar, dice también: «Tú eres sacerdote para siempre, según el orden de Melquisedec».

Él, en los días de su vida en la tierra, ofreció con gran clamor y lágrimas oraciones y súplicas al que podía salvarle de la muerte, y fue escuchado

por su piedad filial, y, aun siendo Hijo, aprendió por los padecimientos la obediencia.

Y, llegado a la perfección, se ha hecho causa de salvación eterna para todos los que le obedecen, ya que fue proclamado por Dios Sumo Sacerdote según el orden de Melquisedec.

23 DE ABRIL

PRIMERA COMUNIÓN DE SAN JOSEMARÍA

Lectura de la primera carta de apóstol san Pedro

2, 2-5

Queridos hermanos: Como niños recién nacidos que ansían la leche, apeteced vosotros la leche espiritual, no adulterada, para que con ella crezcáis hacia la salvación, si es que habéis gustado qué bueno es el Señor.

Acercándoos a él, piedra viva, desechada por los hombres, pero escogida y preciosa delante de Dios, también vosotros -como piedras vivas- sois edificados como edificio espiritual para un sacerdocio santo, con el fin de ofrecer sacrificios espirituales, agradables a Dios por medio de Jesucristo.

26 DE JUNIO

SAN JOSEMARÍA

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

1, 3-6

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda bendición espiritual en los cielos. Él nos eligió en la persona de Cristo antes de la creación del mundo para que fuéramos santos y sin mancha en su presencia, por el amor; nos predestinó a ser sus hijos adoptivos por Jesucristo conforme al beneplácito de su vo-

luntad, para alabanza y gloria de su gracia, con la cual nos hizo gratos en el Amado.

2 DE OCTUBRE

FUNDACIÓN DEL OPUS DEI

Lectura del Apocalipsis

1, 12-13.17-19

Yo, Juan, volví para ver quién me hablaba; y al volverme, vi siete candelabros de oro, y en medio de los candelabros como un Hijo de hombre, vestido con una túnica hasta los pies, y ceñido el pecho con una banda de oro.

Al verle, caí a sus pies como muerto.

Él, entonces, puso la mano derecha sobre mí, diciendo: «¡No temas! Yo soy el primero y el último, el que vive; estuve muerto pero ahora estoy vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del hades. Escribe, por eso, lo que has visto, tanto lo presente como lo que va a suceder después».

Lectura del Apocalipsis

5, 11-14

Yo, Juan, vi y oí un clamor de muchos ángeles que rodeaban el trono, de los seres vivos y de los ancianos; su número era de miríadas de miríadas y millares de millares, que aclamaban con gran voz:

«Digno es el Cordero inmolado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza».

Y a toda criatura que existe en el cielo y en la tierra, por debajo de la tierra y en el mar, y a todo cuanto existe en ellos, les oí decir:

«Al que está sentado en el trono y al Cordero, la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos».

Y los cuatro seres vivos respondían: «Amén». Y los ancianos se postraron y adoraron.

6 DE OCTUBRE

CANONIZACIÓN DE SAN JOSEMARÍA

Lectura del Apocalipsis

7, 9-12

Yo, Juan, vi una gran multitud que nadie podía contar, de todas las naciones, tribus, pueblos y lenguas, de pie ante el trono y ante el Cordero, vestidos con túnicas blancas, y con palmas en las manos, que gritaban con fuerte voz:

«¡La salvación viene de nuestro Dios, que se sienta sobre el trono, y del Cordero!».

Y todos los ángeles estaban de pie alrededor del trono, de los ancianos y de los cuatro seres vivos, y cayeron sobre sus rostros ante el trono y adoraron a Dios, diciendo:

«Amén. La bendición, la gloria, la sabiduría, la acción de gracias, el honor, el poder y la fortaleza pertenecen a nuestro Dios por los siglos de los siglos. Amén».

28 DE NOVIEMBRE

ERECCIÓN DEL OPUS DEI EN PRELATURA PERSONAL

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

10, 21-24

En aquel momento Jesús se llenó de gozo en el Espíritu Santo y dijo:

«Yo te alabo, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has ocultado estas cosas a los sabios y prudentes y las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, porque así te ha parecido bien. Todo me lo ha entregado mi Padre, y nadie conoce quién es el Hijo sino el Padre, ni quién es el Padre sino el Hijo, y aquel a quien el Hijo quiera revelarlo».

Y volviéndose hacia los discípulos les dijo aparte:

«Bienaventurados los ojos que ven lo que estáis viendo. Pues os aseguro que muchos profetas y reyes quisieron ver lo que vosotros estáis viendo y no lo vieron; y oír lo que estáis oyendo, y no lo oyeron».

ANIVERSARIOS DEL PRELADO

Lectura del libro de Jeremías

1, 4-8

Recibí esta palabra del Señor: «Antes de plasmarte en el seno materno, te conocí, antes de que salieras de las entrañas, te consagré, te puse como profeta de las naciones».

Respondí: «¡Ay, Señor Dios mío! Si no sé hablar, que soy muy joven».

El Señor me contestó: «No digas que soy muy joven, porque allá donde te envíe, irás, y todo cuanto te ordene, lo dirás. No les tengas miedo, que Yo estoy contigo para librarte», oráculo del Señor.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

10, 11-18

En aquel tiempo dijo Jesús:

«Yo soy el buen pastor. El buen pastor da su vida por sus ovejas. El asalariado, el que no es pastor y al que no le pertenecen las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye –y el lobo las arrebató y las dispersa–, porque es asalariado y no le importan las ovejas.

»Yo soy el buen pastor, conozco las mías y las mías me conocen. Como el Padre me conoce a mí, así yo conozco al Padre, y doy mi vida por las ovejas. Tengo otras ovejas que no son de este redil, a esas también es necesario que las traiga, y oirán mi voz y formarán un solo rebaño, con un solo pastor.

»Por eso me ama el Padre, porque doy mi vida para tomarla de nuevo. Nadie me la quita, sino que yo la doy libremente. Tengo potestad para darla y tengo potestad para recuperarla. Éste es el mandato que he recibido de mi Padre».

Lectura del santo Evangelio según san Juan

15, 9-15

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos:

«Como el Padre me amó, así os he amado yo. Permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor, como yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor.

»Os he dicho esto para que mi alegría esté en vosotros y vuestra alegría sea completa. Éste es mi mandamiento: que os améis los unos a los otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el de dar uno la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que os mando.

»Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor; a vosotros, en cambio, os he llamado amigos, porque todo lo que oí de mi Padre os lo he hecho conocer».

Lectura de la carta del apóstol S. Pablo a los Colosenses **3, 12-17**

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de entrañas de misericordia, de bondad, de humildad, de mansedumbre, de paciencia, sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga queja contra otro; como el Señor os ha perdonado, hacedlo así también vosotros: sobre todo, revestíos con la caridad, que es el vínculo de la perfección.

Y que la paz de Cristo se adueñe de vuestros corazones: a ella habéis sido llamados en un solo cuerpo. Y sed agradecidos.

Que la palabra de Cristo habite en vosotros abundantemente. Enseñaos con la verdadera sabiduría, animaos unos a otros con salmos, himnos y cánticos espirituales, cantando agradecidos en vuestros corazones.

Y todo cuanto hagáis de palabra o de obra, hacedlo todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

OTROS ANIVERSARIOS

ELECCIÓN DEL ROMANO PONTÍFICE

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

6, 13a-15b-19

Cuando llegó Jesús a la región de Cesarea de Filipo, comenzó a preguntarles a sus discípulos:

«¿Quién dicen los hombres que es el Hijo del Hombre?». Él les dijo: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?».

Respondió Simón Pedro: «Tú eres el Cristo, el Hijo de Dios vivo».

Jesús le respondió: «Bienaventurado eres, Simón, hijo de Juan, porque no te ha revelado eso ni la carne ni la sangre, sino mi Padre que está en los cielos. Y yo te digo que tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y las puertas del infierno no prevalecerán contra ella. Te daré las llaves del Reino de los Cielos; y todo lo que ates sobre la tierra quedará atado en los cielos, y todo lo que desates sobre la tierra, quedará desatado en los cielos».